

Opinia națională

Săptămânal de opinie, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

MESAJUL

profesorului universitar dr. AURELIAN GH. BONDREA,
președintele Universității Spiru Haret,
transmis cu prilejul deschiderii anului de învățământ 2010-2011

Dragi studenți,
Stimați colegi,

și așteptări profesionale dorim să se realizeze pe deplin cu contribuția noastră calificată nemijlocită.

Distinși colegi,
Dragi studenți,

Nu mi-am propus, cu această ocazie, să prezint un bilanț al activității desfășurate în cele două decenii de existență în cadrul Universității Spiru Haret și al Fundației România de Măine. Acest lucru va fi realizat pe parcursul manifestărilor științifice, cultural-artistice și sportive care vor avea loc îndeosebi în prima parte a anului 2011, manifestări consacrate celebrării acestui eveniment.

Doresc, însă, să subliniez faptul că cei 20 de ani care au trecut de la înființarea, la 19 ianuarie 1991, a Fundației România de Măine – instituție social-umanistă de cultură, știință și învățământ, autonomă, fără scopuri politice sau patrimoniale (non-profit), persoană juridică de drept privat – și, în cadrul acesteia, a Universității Spiru Haret, au reprezentat ani de efort continuu, de creație și construcție, de dăruire, tenacitate și înaltă responsabilitate, de piedici, încercări și dezamăgiri, de mari satisfacții și realizări, bilanțul final fiind remarcabil. Puteam fi mândri de ceea ce am reușit să înfăptuim, de aprecierile și prestigiul de care se bucură, pe plan intern și internațional, Universitatea noastră.

De altfel, filmul realizat de Televiziunea României de Măine – postul propriu național, universitar și cultural, singurul cu acest profil din audiovizualul românesc – și prezentat în fața dumneavoastră a surprins, sintetic și elocvent, dimensiunile esențiale ale activității

Universității noastre, înfăptuirile sale cele mai reprezentative.

Ceea ce ne preocupă, în mod esențial, în prezent și pentru perspectivă, sunt orientările strategice care vor jalona activitatea noastră, direcțiile în care va trebui acționat pentru a consolida realizările obținute, creația de vârf, deschiderea spre lume și creșterea vizibilității instituției, înalta responsabilitate pentru viitorul tinerei generații și destinul nostru național, într-un context global caracterizat de schimbări rapide și profunde, de crize acute, de multiple dificultăți, dar și de proiecte și descoperiri dătoare de încredere și speranță într-un viitor mai bun.

În acest context, reamintim faptul că progresul oricărei societăți a fost strâns legat, de-a lungul istoriei, de evoluțiile din sfera învățământului, științei, culturii și educației, domenii considerate veritabili piloni ai dezvoltării. Cu atât mai mult în zilele noastre, când vorbim de economia și societatea bazate pe cunoaștere.

Ca urmare, rolul și contribuția acestor sectoare sunt covârșitoare, iar învățământul superior și cercetarea științifică au un cuvânt greu de spus. Marii noștri înaintași, Spiru Haret, Petre Andrei, Dimitrie Gusti, au subliniat cu pregnanță menirea pe care trebuie s-o aibă universitatea: „să ajute în primul rând la formarea, îmbogățirea și innobilarea societății prin cultivarea științei”; să contribuie, „pe lângă cercetarea științifică și crearea științei”; la „formarea personalității spirituale a studenților și pregătirea pentru o profesiune”; să reprezinte „o comunitate socială de viață și concepție, care se înfăptuiește

prin strânsa conlucrare a profesorilor cu studenții la acea operă obștească – monument ce se clădește de veacuri – care este știința”; să însemne „vaste centre de cultură în care să găsească lesne mijlocul de a se manifesta întreaga mișcare culturală a țării în ce are ea mai bun și mai înalt”.

Constatăm că toate aceste aprecieri sunt, și astăzi, la fel de actuale și valabile, constituindu-se în pilde de urmat.

În final, adresez comunității noastre universitare, tuturor hărăziților câteva îndemnuri de suflet.

Să facem efortul de a cunoaște, prețui cu adevărat și pune în valoare moștenirea atât de nobilă și bogată lăsată de înaintași!

Să ne pregătim cu seriozitate, acumulând cele mai noi cunoștințe din diversele domenii ale științei, să ne dezvoltăm spiritul critic, civic și creativ! Să dobândim astfel de abilități, capacități și deprinderi încât să fim competitivi pe piața muncii, să putem contribui cu succes la construcția României de mâine!

Să fim uniți și solidari în toate împrejurările, întrucât doar așa vom fi puternici! Să demonstrăm prin fapte că suntem demni urmași ai marelui om de știință și patriot, Spiru Haret, spiritul tutelar al Universității noastre!

Să nutrim încredere și speranță într-un viitor pe care noi înșine trebuie să-l construim!

Cu aceste gânduri închei spunând:
Gaudemus igitur! Succes deplin în noul an universitar tuturor hărăziților!

Adela DEAC
(Continuare în pag. 3)

Un cititor – AURELIAN BONDREA

L-am cunoscut de mult, în plină epocă socialistă. Se ocupa de cadrele din Ministerul Învățământului, în epoca tulbură a reconstrucției școlii naționale. N-avea un post prea înalt, dar cuvântul lui conta. Era – așa cum a și rămas – un om de echilibru și de cuvânt. A vremuii peste el, dar bunul-simț al olteanului de munte i-a rămas întreg. În grupurile în care se întâmpla să fie prezent, nu se făcea remarcat prin umor, prin tupeu, prin exhibarea de vanități deșarte. Câtiva viteji după război au cășunat pe el, n-au găsit altă țintă mai savuroasă pentru nimicnicia lor decât fostul înalt funcționar din ministere care, culmea oportunității, își făcea treaba. Și ce ar fi putut face el, în realitate, din poziția pe care se afla decât să respecte legile și oamenii? Încercarea de a-l demola pe temeinic înăuritor de școală modernă a eșuat lamentabil, deși nu se poate spune că nu l-a și rănit pe cel vizat, mai cu seamă că, în astfel de momente de denigrare publică, nu se grăbesc să se înscrie la cuvânt decât adversarii. Prietenii cred că viața e morală prin ea însăși, așa că nu trebuie să o mai ajute cu mărturii semnificative.

Prin tot acest hătis de calomnii și minciuni, de dificultăți obiective și subiective, a reușit profesorul Aurelian Bondrea să construiască o fundație, o televiziune și o puternică unitate de învățământ, Universitatea Spiru Haret. Cea mai urâtă dintre răzburările împotriva lui rămâne desființarea tardivă a unor forme de învățământ și a unor diplome pentru care studenții și absolvenții munciseră ani în șir, iar depozitarea lor de aceste drepturi a însemnat un atac mortal la adresa credibilității lui Aurelian Bondrea și a universității sale. I s-a creat astfel profesorului un regim de falsă incertitudine, în așa fel încât doritorii de locuri la Spiru Haret să-și reprime intențiile și să meargă la alte universități, pitulate în propria lor modestie. Dar Universitatea Spiru Haret devine din nou puternică spre a o mai putea exmatricula cineva din istorie. (...)

Acum, profesorul Aurelian Bondrea este un om matur care ar putea să nici nu mai facă nimic altceva decât să contemple propria sa operă, care continuă. Și pe dumnealui, ca pe toți veteranii cauzelor înalte, îl încearcă suferința și îl cercetează îndoiele. Rezultatul nu reprezintă însă

cedarea, depresia, disperarea. Luptătorul din el nu cedează. A fost atecat din toate părțile, în ultimii ani. I-am stat alături din sentimentul că-i întorcem o fărâmă din generozitatea cu care ne-a invitat și ne-a primit printre profesorii universitari. Pentru că unora dintre noi, acest bărbat liniștit și discret le-a schimbat viațile. Când profesorul Răboacă și profesorul Cazan au insistat pe lângă mine să-l cunosc în noua sa calitate, de rector al universității, și să mă apropii de vatra de cultură și învățământ pe care o întemeiasc, nu mă gândeam că întâmplarea îmi va deveni destin. Acum – datorită profesorului Aurelian Bondrea – nu mă mai pot concepe altfel, după cum, în urmă cu 10 ani, preconiza strălucitul pedagog venit în Capitală din zona subcarpatică a Vâlcei. Invidiile vor trece. Denigrările se vor risipi în ele însele. Va rămâne o mare universitate. Vor rămâne generații de oameni învățați. Va rămâne numele cititorului – Aurelian Bondrea.

Adrian PĂUNESCU
(Ring – 21 septembrie 2010)

„Conducerea Universității Spiru Haret creează o schimbare uriașă în educație, atât în România, cât și în Europa”

dr. Rafael Campos HERNANDEZ,
director, Aliat Universidades,
vicepreședinte, America Latină Core Plan International,
profesor, Institutul Tehnologic și de Studii Superioare din Monterrey

Pagina 3

• „Studenți practicieni - studenți activi și integrați”

Pagina 3

• CELEBRUL ARHITECT RICHARD ENGLAND
în vizită la Universitatea Spiru Haret

În perioada 4-11 octombrie a.c. se află în România, la invitația Facultății de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret, renumitul arhitect Richard England, din Malta. Cu acest prilej, academician profesor Richard England va ține o conferință, vineri, 8 octombrie, ora 10,30, la Sala Studio din clădirea Rectoratului Universității.

Pagina 8

Prof.univ.dr. ADRIAN PĂUNESCU
– onorat în Republica Moldova

• Cadru didactic la Universitatea Spiru Haret, profesorului universitar doctor Adrian Păunescu i s-a decernat titlul de Membru de Onoare al Academiei de Științe a Moldovei și a fost decorat cu Ordinul Republicii Moldova

30 august 2010, luni, Chișinău.

Ora 9.20. Bulevardele capitalei basarabene sunt pregătite pentru marea sărbătoare, Ziua Limbii, „Limba noastră cea română”, scoasă de sub interdicție, împreună cu alfabetul latin, la 31 august 1989.

Ora 9.30. Academia de Științe a Moldovei. Adrian Păunescu participă la discuții, împreună cu conducerea Academiei, în cadrul restrâns, în sala de consiliu.

Ora 10.00. În aplauzele sutelor de oameni care umplu până la refuz sala mare a Academiei de Științe a Moldovei, Adrian Păunescu ia loc în prezidiul Academiei, pentru festivitatea care îi este dedicată: invitația de a deveni Membru de Onoare al celui mai înalt for științific al Basarabiei. Cei prezenți urmăresc un scurt documentar, apoi un program de poezie și muzică, susținut live de un grup de elevi (montaj realizat din versuri de Adrian Păunescu) și cuvântarea – Laudatio, rostită de președintele Academiei, Gheorghe Duca („Adrian Păunescu este un cititor de cuvinte”). În prezidiu se află Adrian Păunescu, academician Gheorghe Duca (președintele Academiei), Teodor Furdui (prim-vicepreședinte al Academiei), Ion Negrei (viceprim-ministru al Guvernului Moldovei) și, din partea familiei poetului, fiica sa, Ana-Maria Păunescu. În sală, sute de oameni din toată Basarabia și din restul României de la Vest de Prut, de toate orientările și ocupațiile, cu deosebire intelectuali: academicieni, oameni de știință, creatori, artiști, medici, politicieni, jurnaliști (printre care Mihai Cimpoi, Dumitru Matcovschi, Nicolae Dabija, Vasile Tărățeanu, Valeriu Matei, Arcadie Suceveanu, Nina Josu, Ion Hadărcă, Anatol Ciocanu, Theodor Codreanu, Raisa Vieru, Călin Vieru, Ana Vulpe, Aliona Grati, Viorica Răilean, Vasile Grozavu, Sandu Arștin Cupeca, Vasile Bahnaru, Victor Crăciun, Alexandru Mironov, Avram Crăciun, Carmen Păunescu, Andrei Păunescu, Pompiliu Comșa, Mihai Vicol, alte personalități ale vieții publice românești, diplomați, inclusiv de la Ambasada României). Cu acest prilej, mai mulți intelectuali basarabeni primesc, din partea Academiei și a Guvernului, importante distincții pentru activitate: scriitorul Mihai Cimpoi (care propune instituirea postului de „Prim-ministru al poeziei”, special pentru Adrian Păunescu, propunere careia A.P. îi dă, cu umor, o replică imediată, în aplauzele asistenței: „Prim ministru cad ușor!”), filologul Ana Vulpe, scriitorul Arcadie Suceveanu (vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din Moldova), lingvistul Aliona Grati, lingvistul Viorica Răilean.

Cuvântul de recepție al lui Adrian Păunescu este rostit pe durata a 18 minute, fiind însoțit, adesea, de aplauze entuziaste, care parcă nu se mai opreau. După încheierea adunării dedicate Zilei Limbii Române și primirii sale în Academia Moldovei, Adrian Păunescu se pregătește pentru întâlnirea cu președintele Mihai Ghimpu.

Ordinul Republicii Moldova

Ora 14.00. Adrian Păunescu este primit de către domnul Mihai Ghimpu, președintele interimar al Republicii Moldova, care, în afara de generozitatea de a invita la întâlnirea de la Președinție familia poetului și ziaristii, produce tuturor o excepțională surpriză, după numai câteva minute de discuții, dominate de sentimentul frăției românești, conferindu-i lui Adrian Păunescu Ordinul Republicii, cea mai înaltă distincție de stat a Moldovei. Un reprezentant al Președinției dă citire Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 530-V din 30 august 2010:

Absolvenți ai Facultății de Teatru, masteranzi la Londra și Amsterdam

Lector univ. dr. George V. GRIGORE

După o Gală a absolvenților deosebită în cadrul căreia am fost delectați cu spectacolele „Cui i-e frică?” după Eduard Albee, „Cameristele” de Jean Genet și „Loving Shakespeare” la Teatrul Masca din București și după participarea la „Ziua Absolvenților de Teatru – Constanța 26 iunie 2010”, absolvenții Facultății de Teatru au pornit pe drumul șanselor profesionale, participând la diferite festivaluri naționale și internaționale, turnee prin țară sau încercând să afle cât mai mult despre această profesiune de credință prin accesarea cursurilor de masterat.

Și în acest an, chiar dacă este un an de criză, UNITER, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și

Primăria Municipiului Mangalia, în parteneriat cu TVR Cultural, Consiliul Județean Constanța și Fundația Fantasio au organizat, în perioada 1-4 septembrie 2010, „Gala Tânărului Actor – HOP!”, ediția a XIII-a, la Mangalia. „Gala Tânărului Actor – HOP!” are ca scop promovarea și lansarea tinerilor absolvenți din învățământul superior artistic de stat și particular. La fel ca în edițiile precedente, tema Galei a fost subordonată ideii de „Alteritate”. În acest spirit, concurenților li se propune să prezinte în programul lor o pledoarie, demonstrând că șansa conviețuirii o dau dialogul, toleranța, acceptarea celuilalt.

(Continuare în pag. 3)

Cercetare științifică

Valoroase proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile

Integrată organic în activitatea instructiv-educativă de pregătire a viitorilor specialiști la facultățile din cadrul Universității Spiru Haret, cercetarea științifică capătă, an de an, noi arii tematice de investigare, noi deschideri către cunoașterea și valorificarea unor experiențe în domeniul inovării și creativității. Astfel, Universitatea Spiru Haret, prin Departamentul de Management al Cercetării Științifice, a impulsionat în mod constant facultățile, centrele de cercetare științifică și, individual, cadrele sale didactice să se implice

în activitatea laborioasă de realizare și depunere de proiecte cu finanțare din Fondul Social European. În acest sens, a fost creat Registrul Unic de Proiecte/Contracte pentru monitorizarea întregii activități. De asemenea, s-a organizat un curs pentru formarea de manageri de proiecte, din fonduri nerambursabile, cu participarea a 20 de cadre didactice.

Până în prezent, Universitatea Spiru Haret a deșus peste 30 de proiecte, spre finanțare din fonduri europene nerambursabile, în cadrul programelor tip POSDRU, PODCA etc.

În anul 2009, a demarat primul proiect aprobat pentru finanțare din fonduri structurale nerambursabile, intitulat „Limba engleză în administrația publică locală – o punte spre Uniunea Europeană”, în parteneriat cu Primăria orașului Hârșova, derulat prin Facultatea de Management Financiar-Contabil, Constanța.

Au fost semnate și se află în derulare alte patru contracte finanțate din Fondul Social European, prin facultățile: Marketing și Afaceri Economice Internaționale din București,

Management Financiar-Contabil, Constanța, și Management Financiar-Contabil, Craiova, în valoare totală de peste 6,5 milioane de euro. Aceste proiecte sunt structurate pe următoarele coordonate:

• „Studenți practicieni – studenți activi și integrați”, în valoare de 17.509.541,14 lei, al cărui manager de proiect este conf.univ.dr. Aurelian A. Bondrea, rectorul Universității Spiru Haret.

Adela DEAC

(Continuare în pag. 3)

Conferința internațională

„INVESTIȚIA ÎN OAMENI, CALEA IEȘIRII DIN CRIZĂ”

Centrul de Formare și Testare Profesională, din cadrul Universității Spiru Haret București, a organizat conferința internațională „INVESTIȚIA ÎN OAMENI, CALEA IEȘIRII DIN CRIZĂ”.

Manifestarea a avut loc în data de 30 septembrie 2010, orele 9:30 – 13:00, în sala de conferințe a Universității Spiru Haret, str. Ion Ghica nr. 13, sector 3, București.

În cadrul conferinței, personalități din țară și din străinătate ale vieții academice, economice și ale mediului de afaceri – conf. univ. dr. Aurelian A. Bondrea, rectorul Universității Spiru Haret, ing. Mariana Matache, președintele Asociației „EUROED”, reprezentanța EBC*L în România, Victor Mihalic (Austria), director al Internațional Centre of EBC*L, Christiane Thoben-Block, director al Centralei Europene de Examinare Xpert din Hanovra, Tuncay Özer, European Business Academy GmbH,

Harald Einecken, Director Geschäftsführer VW Coaching, prof.univ.dr. Mircea Coșea, Costin Lianu, coordonator Strategie Națională de Export, Cătălin Păuna, Senior Economist World Bank Romania, conf. univ. dr. Ilie Simion, George Constantin Păunescu, Președintele Uniunii Generale a Industriașilor din România, lector universitar Ramona Ștefănescu, directorul Centrului de Formare și Testare Profesională – a prezentat comunicări științifice. De asemenea, au fost recomandate două dintre programele educaționale oferite de Centru: European Business Competence* Licence și Xpert Personal Business Skills, având ca obiectiv formarea celor mai buni antreprenori și promovarea de bune practici, tehnici, metode și instrumente inovative de formare profesională.

(Continuare în pag. 3)

IMPACTUL CRIZEI ECONOMICE ASUPRA CAPITALULUI UMAN

Prof.univ.dr. Chira NEDELEA PĂRĂLUȚĂ
Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale

Economia mondială traversează una dintre cele mai grave crize de după al Doilea Război Mondial. România, în schimb, parcurge o a doua mare recesiune, din ultimii 20 de ani, având în vedere involuția economiei pe un deceniu, reflectată în scăderea PIB, care reprezenta, în 1999, doar 73,6 % din cel al anului 1989. Ritmurile de relansare au recuperat pierderile imense, astfel că se poate aprecia o creștere economică după 2004. Actuala criză mondială reduce economia românească într-o stare de dezechilibru profund, punând sub semnul întrebării capacitatea instituțiilor de a reface echilibrul pe termen scurt.

Disponibilitățile au căpătat o nouă dimensiune, salariile au fost înghețate în multe țări și există tendința de a scădea iar, viitorii angajați sunt în situația de a accepta o retribuție mai mică, deși exigentele privind calitatea cresc. În România, ca și în restul țărilor lumii, piața muncii se caracterizează prin profunde contracții exprimate prin criza ocupării forței de muncă, consecință a scăderii producției, falimentului unui mare număr de unități. În derularea crizei ocupării delimităm dezechilibre la o scară de ordin cantitativ și la o altă de tip calitativ, aceasta din urmă manifestându-se cu precădere în perioada postcriză. Referindu-ne la evaluarea impactului

capitalului uman, marginalizarea sa, lărgirea spectrului sărăciei și accentuarea inegalităților economice și sociale, aspecte ce favorizează un mediu social în devenire conflictual.

Refacerea relativului echilibru pe piața muncii depinde, preponderent, de strategiile economice elaborate de fiecare stat, de eficiența concertării intereselor economice și politice la nivel comunitar, mondial și al instituțiilor mondiale de a contribui la creșterea economică. Realitatea a demonstrat că statele care au avut ca obiectiv central relansarea economiei au direcționat propriile pârghii statale monetare, financiare, investiționale sincron cu susținerea, încurajarea, prin stimulente, a capitalului privat de a investi. Acest demers ne amintește de recomandarea lui J.M.Keynes, făcută statului, de a interveni în atenuarea dezechilibrelor, produse de criza 1929-1933, care afectaseră, inclusiv piața muncii, rata șomajului situându-se, în majoritatea statelor, la 20%, iar, în unele, chiar la 30%. În fața unei asemenea realități, J.M.Keynes ajunge la concluzia că, pentru a atenua această stare de dezocupare a forței de muncă, numai „o socializare destul de cuprinzătoare a investițiilor se va dovedi singurul mijloc pentru asigurarea unui nivel de ocupare apropiat de ocuparea deplină, deși aceasta nu trebuie să excludă tot felul de compromisuri și aranjamente pe baza cărora autoritățile publice vor colabora cu inițiativa privată.” J.M.Keynes dă o anumită valență măsurilor întreprinse de stat, considerând că, deși o rată a dobânzii și de impozitari mai reduse pot stimula investițiile private, totuși, în timp de criză, nu pot avea efectul unor investiții de stat de amploare, care ar stimula consumul și crearea de noi locuri de muncă. Ceea ce nu a prevăzut Keynes este măsura forțată de intervenție a statului prin transfer al pachetului de acțiuni private în proprietatea sa, obținând calitatea de acționar al băncilor, pentru a evita falimentul acestora, și de creditor al marilor companii cu tradiție în industria, de pildă, constructoare de automobile, cum este cazul SUA și al altor state. Peisajul structural al pieței naționale și mondiale s-a schimbat și, în consecință, crizele pot avea cauze și efecte generate de modificările survenite în modul de funcționare a economiilor. Mediul de afaceri este astăzi populat de companii care, prin dimensiune, mijloace și instrumente de a se impune în concurența de la nivel mondial, au căpătat și o independență ce le asigură evitarea unui control central sub multe aspecte. Măsurile administrate de către unele state au creat premise pentru relansarea economiei, estimându-se o creștere, deși modestă, pozitivă, dar fără un impact semnificativ și asupra ocupării forței de muncă.

Analiza datelor pune în evidență faptul că, dacă în 2008 a avut loc o încetinire a vitezei creșterii economice față de 2007, în 2009, toate țările luate în studiu, cu excepția Poloniei, înregistrează scăderi considerabile ale PIB, efect al parcurgerii crizei economice. În 2010, după datele estimative, creșterea economică va fi modestă și, în consecință, redresarea pieței muncii nu numai că va fi lentă, dar va fi pe termen lung, statornicind un șomaj de lungă durată. România, prin comparație cu țările din tabel, înregistrează cea mai mare scădere a PIB, de minus 7,1%, în 2009, și respectiv, minus 0,8 %, în 2010. După o asemenea scădere, va fi greu de găsit calea, pe termen scurt, care să conducă spre o creștere viguroasă și sustenabilă. Aceasta se explică prin efectele generate de lipsa unei strategii și politici de relansare economică, care va întârzia ieșirea din starea de criză a economiei, și, în consecință, rata șomajului se va menține la un nivel ridicat. În România, spre deosebire de alte state membre ale UE și din alte continente, măsurile luate de guvern nu s-au concentrat asupra luptei împotriva șomajului prin stimularea și aplicarea de politici care să contribuie la relansarea activităților economice create de locuri de muncă. Obiectivul fundamental al politicii românești este de a ieși din criză cu un deficit al bugetului cât mai mic, ceea ce este contraproductiv în perioada de criză, când sunt necesare investiții de stat și private. Recomandarea lui Keynes, pentru România, nu a fost și nu este luată în considerare ceea ce explică riscul ca țara să rămână încorsetată într-o criză profundă, cu consecințe incalculabile în ceea ce privește nivelul de dezvoltare și starea economică și socială a populației.

Pregătirea pentru a fi competitiv, în perioada postcriză, presupune o structurare a economiei, care să prefigureze direcțiile viitoare ale societății informaționale. Societatea, de-a lungul istoriei, a evoluat prin combinarea și utilizarea tot mai eficientă a forței de muncă adaptabilă la transformările suferite de factorul material-tehnic. Actuala societate în devenire informațională atrage după sine transformări ale pieței muncii la scara de ordin calitativ a

factorului uman. În prezent, resursa umană se află în fața unor noi provocări, generate de procesul de modernizare a aparatului de producție, de trecerea la noi structuri ale economiilor și de un nou management. Răspunsul la aceste provocări constă în pregătirea profesională a capitalului uman care, prin competențe și aptitudini, să participe, pe de o parte, la introducerea rezultatelor cercetării științifice și, pe de altă parte, de a avea calitatea de creator și inventator. Țara care a înțeles importanța necesității de a absorbi și genera progres tehnic și științific va fi învingătoare în planul competitivității în perioada postcriză. Atingerea acestui obiectiv se realizează, ca în orice domeniu, prin investiții, ele fiind motorul dezvoltării sectorului cercetării și inovației.

Cheltuielile pentru cercetare și dezvoltare (în % din PIB)

	2000	2008
UE (27 țări)	1,82	1,90
Bulgaria	-	0,49
Cehia	1,21	1,47
Italia	1,05	1,18
Ungaria	-	1,0
România	0,37	0,58
Anglia	-	1,88
SUA	-	2,76
Japonia	-	3,44

Sursa: Eurostat 2009

România a alocat, în 2008, pentru cercetare și dezvoltare doar 0,58% din PIB, față de 1,90 % cât este media investiției în acest scop la nivelul UE. Toate statele, luate în comparație, exceptând Bulgaria, alocă acestui sector sume importante; exprimate nu numai de ponderi semnificative, cu mult peste cea a României, dar raportate la mărimea PIB, distanța devine considerabilă mai mare. Politica investițională, tot mai restrictivă datorită deficitului bugetar, sincron cu scăderea activității economice, care are un impact negativ asupra încasărilor, a condus la restricționarea cheltuielilor pentru cercetare și educație-dezvoltare. În prezent, sunt tot mai insistente recomandările făcute de Comisia Economică către statele membre ale UE de a crește investițiile în cercetare și dezvoltare. Strategia Lisabona reînnoită fixează, ca unul dintre obiective, creșterea investițiilor în cunoaștere și inovare. Pentru a răspunde la acest obiectiv, piața muncii trebuie să se modernizeze, să se flexibilizeze și să se adapteze la schimbările din domeniul industrial, informațional, energetic și pentru o viitoare economie verde. În consecință, calitatea factorului uman depinde de acumularea de noi cunoștințe și de perfecționarea continuă, în concordanță cu dinamica societății. Numai printr-o pregătire raportată la noile provocări forța de muncă devine capital uman și, totodată, un adjuvant în asigurarea competitivității la nivel de unitate economică și țară. Realizarea acestui obiectiv necesită investiții de lungă durată în educație și în formarea continuă profesională. Investiția în capital uman pentru unele state, inclusiv pentru România, reprezintă un cost prea ridicat, iar în perioada de criză devine nesustenabilă, ceea ce și explică decalajul, privind calitatea factorului uman, care se va adânci, în timp, la nivel regional și mondial.

România are cea mai scăzută finanțare a învățământului, față de țările luate în comparație. Subfinanțarea explică întârzierea modernizării bazei tehnice, a infrastructurii și a programelor tematice din instituțiile de învățământ, fapt ce afectează negativ pregătirea profesională a noii generații și a integrării acesteia pe termen lung pe piața muncii. La această constatare trebuie să adăugăm și remunerarea modestă, nestimulativă pentru capitalul uman din acest sector. Analiza ar fi incompletă dacă am rămâne doar la o evaluare cantitativă, strict sub aspectul dimensiunii finanțării educației. Este nevoie de a conecta resursele, fie ele insuficiente, la latura calitativă, privind orientarea lor spre domenii ale învățământului care să răspundă sfidărilor viitoarei societăți.

Gestionarea pieței muncii, în timp de criză, poate fi eficientă în funcție de abilitatea cu care se acționează prin programe și politici susținute de instituțiile centrale și locale, de mediul de afaceri, în vederea restabilirii echilibrului. Creșterea gradului de ocupare și, în consecință, reducerea șomajului presupun cel puțin două condiții: a) antrenarea capitalului uman la forma de calificare și reconversie, în concordanță cu viitoarele coordonate ale evoluției societății; b) integrarea pe piața muncii, care depinde de

politicile de stimulare a agenților economici de a crea locuri de muncă.

Investiția în resursa umană este un factor definitoriu, dar, ca orice investiție presupune și un risc, în sensul că rezultatele nu sunt cele așteptate de către individ și societate. Ocuparea la un nivel cât mai ridicat și valorificarea economică a capitalului uman în concordanță cu pregătirea depind și de starea de criză sau boom a economiei. În prezent, starea de criză a agravat relativul echilibru al pieței muncii, iar ieșirea din criză nu oferă speranță diminuării sensibile a șomajului pe termen scurt. Creșterea gradului de ocupare va depinde, doar în anumite limite, de sporul PIB. Tipul de creștere economică va fi rezultatul modificărilor ce se produc, în faza de relansare, în structura economiilor, ca efect al introducerii de noi tehnici și tehnologii sofisticate și puțin absorbante de forță de muncă. În consecință, o parte a șomajului structural va deveni de lungă durată, însoțit de efectele negative

de ordin economic și social. Această parte a șomerilor va spori numărul celor săraci. Dezechilibrele de ordin cantitativ și calitativ la nivelul pieței muncii, pe termen lung, antrenează costuri sociale și o stare de neliniște, atât la nivel de individ, cât și al societății. Atenuarea acestor dezechilibre existente pe piața muncii depinde de politicile active menite să contribuie la creșterea capacității de adaptare și la reconversia profesională a capitalului uman, pe termen mediu, dacă nu pe termen scurt. O contribuție hotărâtoare o au formele de învățământ în măsura în care și ele sunt racordate la cerințele noului tip de creștere economică. Învățătorii și competitorii vor ieși, din actuala criză economică, acele țări care îndețul rolului investiției în capitalul uman, factor generator, dar și al implementării noilor tehnici și tehnologii care răspund provocărilor ce privesc economisirea de energie, reducerea poluării și, nu în ultimul rând, creșterea competitivității produselor pe piața națională și mondială.

Nevoia învățării continue, pe tot întregul parcurs al vieții

Mai mult ca oricând acum, într-o societate bulversată de o recesiune economică și financiară atât de dură, când zeci de mii de oameni rămân fără slujbe, îngroșând numărul șomerilor, educația, formarea personală continuă devin o șansă de supraviețuire, de mobilitate profesională, socială.

Acest mare adevăr a fost pus în evidență recent și de studiul ELLI 2010 (European Lifelong Learning Indicators), realizat de Fundația Germană Bertelsmann, care a analizat situația existentă în 27 de țări europene, printre care și România, pe baza unui număr de 36 de indicatori, raportându-se la coordonatele educației elaborate de UNESCO. Este vorba despre „învățare pentru a ști”, care definește educația formală, „învățarea pentru a face”, adică perfecționarea la locul de muncă, „învățarea conviețuirii”, cu o contribuție majoră la structura coeziunii sociale, și „învățarea organizării propriei vieți”, vizând efortul permanent de a asimila cât mai multe informații utile dezvoltării personale.

De fapt, specialiștii de la Bertelsmann consideră că proiectarea educației pe aceste direcții fundamentale constituie drumul care duce implacabil la bunăstarea societăților secolului XXI, fiind absolut necesare în evaluarea nivelului de dezvoltare a unei anume societăți.

În conformitate cu constatările acestui studiu relevant, România a obținut cel mai mic procent din 24 de țări europene în care cercetătorii au analizat date privind capitalul consacrat „educației formale”. În legătură cu clasamentul vizând „învățarea conviețuirii” și cu cel referitor la „învățarea propriei vieți”, țara noastră se situează pe penultimul loc, fiind însă mai bine cotată în raport cu Ungurii și, respectiv, cu Bulgaria. O poziție cu ceva mai onorantă ocupă România la capitolul „învățarea pentru a face”, adică perfecționarea la locul de muncă, locul 24, situându-se, totuși, în categoria performanțelor slabe.

Din studiul realizat de Fundația Germană Bertelsmann s-a conturat concluzia de invidiat că țările nordice conduc detașat – peste media înregistrată la nivel european – la toate cele patru clase, dar că în top se află și țările mai dezvoltate precum Marea Britanie, Germania, Spania, Franța și chiar Cehia și Slovenia.

Cum explică specialiștii din România rezultatele atât de slabe înregistrate într-un domeniu vital pentru ieșirea din marasmul în care ne-am afundat, pentru revenirea la creșterea economică, la bunăstare. Se pare că, dacă înainte de 1989 se punea accentul mai ales pe teorie, cunoaștere și tehnică, după '90 prioritate au devenit mercantilismul, pecuniarismul, în ultimii 20 de ani România transformându-se treptat, pur și simplu, într-o țară non-științifică, într-o lume în care societatea cunoașterii este definitorie în procesul globalizării.

Pe de altă parte, lipsa unor politici active, coerente, care să susțină nevoia de informare și educare permanentă a populației, transformă învățarea continuă într-una vizibil restrictivă pentru mulți cetățeni care își doresc să fie la curent cu ultimele noutăți în domeniul respectiv, dar nu dispun de sursele financiare necesare pentru a procura cărți sau unele materiale didactice.

Așadar, din nefericire, pentru România, învățarea pe întreg parcursul vieții rămâne doar un simplu deziderat, care, ignorat, nevalorificat în continuare, ne va arunca în coada tuturor clasamentelor, frustrându-ne de beneficiile aplicării acestui concept – o adevărată mană cerească, mai ales, pentru asemenea vremuri haie.

Adela DEAC

Nivelul educației din țările europene în funcție de criteriul „învățarea de dragul de a ști”

Media europeană este de 45,50

Scorul Țărilor este obținut în raport cu 36 de indicatori, punctajul maxim fiind de 100. Din cauza datelor insuficiente, Irlanda, Cipru și Malta au fost excluse din raport.

INFOGRAFIE: DANA DORNICU Sursa: FUNDATIA GERMANA BERTELSMANN

PAȘI PE DRUMUL DE LUMINĂ

Lucia Mureșan

– 31 ianuarie 1938 – 12 iulie 2010

„Eu merg pe drumul nou,/Atât de cunoscut mie, în patria cerului./Pășesc prin poartă...”

...așa scria poetul Lucian Blaga într-unul din poemele sale, dar așa scrie acum și pe o coroană de flori albe din Cimitiul Central din Cluj-Napoca.

Actrița Lucia Mureșan, doctor în teatru, decanul Facultății de Teatru din cadrul Universității Spiru Haret, a mai făcut o ultimă reverență către publicul pe care l-a iubit atât de mult, a privit peste sala de spectacol a vieții și, culegând aplauzele ce pe niște gingașe și-nourate frezii parfumate, a pornit către drumul de lumină ce se deschidea în calea sa, urcând către patria cerului. Acolo sus se află și directorul Teatrului Nottara, Horia Lovinescu, dar și George Constantin, drag coleg de scenă, și Ștefan Iordache, Marga Barbu, Dorin Varga, Gilda Marinescu, Emil Botta, Ileana Berlogea...

Studentă a profesoarei Irina Răchițeanu-Șirianu de la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L.Caragiale”, avea să facă parte din promoția ce a inaugurat Studioul Casandra, în stagiunea 1957-1958 și avea să înființeze Teatrul de Stat din Piatra Neamț în 1958. A urmat Teatrul Național din Cluj, apoi Teatrul Nottara și catedra de Arta Actorului de la Facultatea de Teatru a Universității Spiru Haret, unde a îndeplinit și funcția de decan până în

prezent. A jucat ingenue, Desdemone, Ofelii, Ondine, cochete, multe, multe cochete, încununată de Frumoasa Elena, dacă o putem considera cochetă.

Radioul a fost casa de dimineața a doamnei Lucia Mureșan, televiziunea, casa de la prânz și teatru, casa de seară...

Diția sa impecabilă este cunoscută și recunoscută atât pe scena teatrului, cât și în radio și televiziune. Lucia Mureșan a fost o prezență aproape permanentă la spectacolele de teatru, în emisiunile speciale dedicate marii poezii a lumii, în emisiuni dedicate, în special culturii, dar și în emisiuni publicistice obișnuite. Pentru Lucia Mureșan obișnuinț înseamnă special. Un om special creează în jurul său o lume specială.

„Domnia ta ești purtătoarea harului. Iată un lujer de fum, o infinită delicatete, o floare tăcută. Cine te clatină, ce furtună, cine îți zmulge cuvintele de pe buze? Și ce minune, această absență a ostentației, a orgoliilor care sunt ucigătoare. Domnia ta ești frumoasă, nobila mândrie a teatrului românesc. Respectuos, Emil Bota scria aceasta în 15.10.1972.

A jucat în peste 100 de piese de teatru, pe scenă, teatru radiofonic și de televiziune, în 15 filme și a participat la numeroase spectacole Eminescu, Blaga etc., cu poezie românească, germană și maghiară. A fost căsătorită timp de 40 de ani cu un mare fotograf, Ion Miclea, „omul cu ochi de vrăjitor”, cel al cărui album despre SUA a fost prefațat de Gerald Ford.

Este decan al Facultății de Teatru și profesor universitar doctor la Universitatea Spiru Haret din anul 2002, unde a îndrumat pașii a sute de tineri actori ce acum sunt prezenți pe monitoroarele televizoarelor din casa dumneavoastră, sau pe scenele teatrelor din București și din întreaga țară.

Colegii de catedră au fost prezenți la Cluj, însoțind-o pe ultimul drum presărat cu petale de flori și aplauze...

Una dintre fostele sale studente, Alexandra Rucăndescu, scria pe blogul personal:

„Când nu mai e...”

Atunci când pierzi pe cineva drag, nu îți mai rămân decât amintirile frumoase, cele amuzante care te fac să mai zâmbești printre lacrimi. Nu am crezut niciodată că o să am regrete din anii facultății ori după. Abia azi, când am aflat de moartea actriței Lucia Mureșan mi-am dat seama că am un mare regret: nu i-am mulțumit niciodată pentru timpul dedicat nouă, mie și facultății de teatru. Mi-au trebuit patru ani ca să îmi dau seama că a fost și va rămâne un Om care m-a crescut,

și ultimul an în care am vrut să o sun, doar să o aud, însă avem cu toții momentul acela cu „o sun mâine”...

Pentru că îi plăceau freziile, Eminescu și Blaga și țipa mereu „Mai tare Alexandra!”, mă înclin.

„Eu nu mă căiesc, c-am adunat în suflet și noroi-dar mă gândesc la tine. Cu ghiare de lumină o dimineață-ți va ucide-odată visul, că sufletul mi-așa curat, cum gândul tău îl vrea, cum inima iubirii tale-l crede. Vei plânge mult atunci ori vei ierta? Vei plânge mult ori vei zâmbi de razele acelei dimineți, în care eu ți-oi zice fără umbră de căință: „Nu ști, că numa-n lacuri cu noroi în fund, cresc nuferi?” (L.Blaga)

Dumnezeu să o ierte și să-i odihnească sufletul, alături de toți ceilalți mari actori care ne-au însemnat sufletele. Cu emoția întâlnirii unei adevărate personalități, dar și cu regretul nespul al despărțirii ...

Lector univ. dr. George V. GRIGORE

AI CARTE, AI PARTE

La început de un universitar, Editura Fundației României de Mâine oferă studenților Universității Spiru Haret, tuturor celor aflați în plin proces de formare în cariera aleasă seturi de manuale, tratate, cursuri, caiete de seminar, caiete de practică, teste-grilă abordând o tematică de mare actualitate, de larg interes. În cele ce urmează, prezentăm câteva dintre aceste cărți universistare, din diferite segmente ale vieții economice și sociale, cu importanță fundamentală în pregătirea studenților și mesteranzilor.

Georghe Costache (coordonator)

Introducere în dreptul european

Cât de veche este ideea europeană, care au fost etapele realizării Uniunii Europene, ce semnificație au în acest proces Planul Marshall și Planul Schumann, ce prevederi conțin Tratatul de la Maastricht, de la Amsterdam, de la Nisa, de la Lisabona, cum vedea marele sociolog român Dimitrie Gusti, la sfârșitul Primului Război Mondial, unirea statelor europene, care, la vremea aceea, părea imposibilă, în concepția căruia reconstituirea hărții politice a Europei ar fi trebuit să fie harta națiunilor, reprezintă întrebări la care autorii formulează răspunsuri pertinente, ce dezvăluie o istorie incitantă a evoluției comunitare. Speranța de pace, bazată pe ideea națională pe state, atât de frumos exprimată de D. Gusti, a fost spulberată de realitatea crudă a celui de al Doilea Război Mondial, Europa postbelică fiind caracterizată de euforie federalistă, față de care statele europene manifestau o anumită prudență, de teama pierderii suveranității.

Titlul acestui curs universitar transmite un mesaj către cititorii, în general, către studenți, în special, pentru a face o lectură care îi va apropia, cu siguranță, de lumea europeană, cu drepturile și obligațiile statelor membre ale Uniunii Europene, cu mecanismele de protecție judiciară în dreptul european, cu instituțiile și legile lor de funcționare, cu valorile ei inconfundabile. Abordarea problematicii acestei discipline debutează printr-o amplă incursiune, pe care autorii volumului – conf. univ. dr. Georghe Costache (coordonator), prof. univ. dr. Marin Voicu, prof. univ. dr. Radu Stancu, lector univ. drd. Mădălina Viziteu, lector univ. drd. Denisa Loredana Bică, lector univ. drd. Ana Maria Bejan și asist. univ. drd. Oana Surdescu – o realizează, explorând evoluția comunităților europene și a Uniunii Europene. Așa aflăm că Dante Alighieri, poet și filosof italian, om politic florentin, a imaginat, pentru prima dată, cum va arăta o Europă unificată, în vreme ce startul efectiv al construcției europene a fost dat de ministrul de externe francez Robert Schuman, care, la 9 mai 1950, într-un discurs, propunea crearea unei „înalte autorități” supra-naționale, care să dirijeze producția și desfacerea oțelului și cărbunelui în Europa. Cu un an mai târziu, la 18 aprilie 1951, la Paris, Franța, Germania, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg au semnat Tratatul instituit Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO). Sunt marcate, apoi, momentele încheierii Tratatului de la Maastricht (7 februarie 1992), când s-a stabilit cadrul realizării Uniunii Economice și Monetare, reunirea informală a Consiliului European, din 13 octombrie 2007, de la Lisabona.

Dealtfel, în lucrare, se precizează că, în legătură cu direcțiile de evoluție a construcției europene, s-au manifestat mai multe curente de gândire – *funcționalismul sectorial* a lui Jean Monnet, care susținea integrarea funcțională și care a stat la baza realizării CECO și Euratom, *intergubernamentalismul*, reprezentat de Charles de Gaulle, care pleda pentru cooperare în *intergubernamentală*, *neofuncționalismul*, întemeiat pe conceptul de „revărsarea” competențelor comunitare de la un domeniu la altul, precum și *federalismul intergubernamental*, care avea la bază propunerea lui J.

Fischer, ministru german de externe, inspirat din experiența germană a federalismului corporatist, a cărei aplicare s-a lovit de refuzul Franței care nu a abandonat niciodată teza apărării identității naționale în construcția europeană, viziunea „suveranistă” a statului, modelul dori de Franța fiind cel al unei „uniuni de state”, față de „federalia europeană” susținută de Fischer. Cum era și firesc, autorii au tratat aparte procesul de aderare a României la Uniunea Europeană, precizându-se că România a avut legături cu aceasta înainte de revoluția din 1989, în 1980 semnându-se un Acord pentru crearea comisiei mixte România-UE. Au fost evocate principiile generale de asociere a României la UE, prima în Uniunea Europeană fiind realizată la 1 ianuarie 2007.

Construcția europeană. Repere cronologice configurează evoluția acesteia și momentele definitorii ale realizării ei, dând lucrării o notă în plus de originalitate. Această trăsătură este întregită, complexitatea de cele 11 capitole pe care este structurată lucrarea, de *Rezumatul*, care precede fiecare dintre acestea, de *Intrebările de autoevaluare*, plasate la sfârșitul acestora, de *Anexele* vizând Sediile instituțiilor Uniunii Europene, cronologia ratificării Tratatului de aderare a României la UE, *Situația numărului de membri ai Comitetului Regiunilor*, *Modele de teste grilă*, *Răspunsuri*, precum și *Bibliografia* completează, în mod fericit, sursele documentare.

În capitolul intitulat *Noțiunea, obiectul, izvoarele și caracterul dreptului european* sunt identificate mai multe izvoare ale acestui drept, care se pot exprima prin următoarele categorii: izvoare primare, izvoare derivate, izvoare auxiliare (complementare) de drept comunitar, izvoare nescrise ale dreptului comunitar. Analizele raporturilor dintre dreptul european și dreptul intern al statelor Europei îi este consacrat un întreg capitol, punându-se în evidență faptul că Uniunea Europeană a instituit o ordine de drept autonomă, care este „expresia unei conștiințe deosebite a valorilor, impregnate de o comunitate legislativă europeană”.

Structura normativă a dreptului european. Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene reprezintă teme tratate în capitolul IV al lucrării, din care rezultă că dreptul

comunitar este format din norme care nu toate au aceeași putere juridică și care sunt ierarhizate între ele, cum ar fi, de exemplu: *regulamentul, directiva, decizia* etc. În ceea ce privește *Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene* se subliniază că ea reprezintă o oglindă a valorilor comune ocrotite de legislația statelor membre și a fost proclamată la Nisa, la 7 decembrie 2000. Dar, tot din decembrie 2000, există în Europa două documente separate, care se referă la drepturile omului, ceea ce generează, cum se apreciază în volum, un potențial conflict de competență între *Curtea Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului*, de la Strasbourg, și *Curtea de Justiție a Comunităților Europene*, de la Luxemburg.

Carta Drepturilor Fundamentale protejează drepturile omului în trei mari domenii – drepturi civile, drepturi politice, drepturi economice și sociale, implementând principiul indivizibilității acestor drepturi fundamentale. Aceasta acoperă șase domenii, care sunt și ele fundamentale – *demnitatea*: umană, dreptul la viață, dreptul la integritatea persoanei; *libertatea*: respectul pentru viața familială și privată, protecția datelor personale, libertatea de exprimare; *egalitatea*: nediscriminarea, diversitatea culturală, religioasă, lingvistică, egalitatea între femei și bărbați; *solidaritatea*: dreptul la informare și consultare al salariaților, dreptul la negociere; *cetățenia*: dreptul de vot și de a fi ales în cadrul alegerilor pentru Parlamentul European și al colegiilor municipale; *justiția*: dreptul la recurs efectiv și la un tribunal imparțial, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare.

O problematică de mare actualitate și de un larg interes vizează *cetățenia europeană*, care este un concept nou, esențialmente distinct de cetățenia națională, pe care, conform Tratatului de la Amsterdam, o „completează, și n-o înlocuiește”. Fiind un concept complex, întrunind elemente locale, naționale și supra-naționale, cetățenia europeană simbolizează, la modul ideal, comuniunea de scopuri și de mijloace, care există între popoarele membre ale Uniunii Europene.

Preocuparea autorilor acestui volum de a oferi informații și metodologii cât mai complete despre funcționarea Uniunii Europene i-a determinat să includă în registrul tematic aspecte privind sediile, regimul lingvistic al instituțiilor comunitare, finanțarea activităților instituțiilor comunitare – bugetul comunitar, resursele proprii ale UE și cheltuielile comunitare, accesul liber la informațiile publice comunitare, statutul actual al funcționarilor publici europeni.

Capitolul X este dedicat în întregime României și relațiilor ei cu Uniunea Europeană, evocării istoricului relațiilor dintre România și Uniunea Europeană, aderării României la UE și Tratatul de aderare la UE, efectelor semnării Tratatului de aderare, prezentării României și a statutului de membru al Uniunii Europene, cu obligațiile derivate din acest statut.

Analiza comparativă asupra unor Tratatate de care depindea, destinul Uniunii Europene și rolul Tratatului de la Lisabona în asigurarea continuității funcționării UE, disputele generate de adoptarea acestuia și renunțarea la ideea de Constituție Europeană conferă lucrării o anvergură științifică, conotații didactice evidente, o șansă studenților, și chiar unor cercuri mai largi de cititori, de a păși în laboratorul intim al Uniunii Europene, de a pătrunde în resorturile ei de funcționare, de a cunoaște valorile ei perene.

Marius Vorniceanu

Frauda fiscală și riscurile acesteia pentru securitatea națională

Abordarea unei asemenea problematice de acută actualitate într-un manual universitar are un impact definitoriu în formarea competențelor, abilităților viitorilor economiști-finanțiști care sunt ajutați astfel să cunoască din sursele cele mai autorizate, cauzele unor asemenea fenomene nedorite, prezente în toate economiile naționale, însoțind procesul de globalizare.

Fenomenul de sustragere de la plata obligațiilor fiscale este mai virulent la noi în țară și datorită presiunii fiscale mai ridicate, lipsei unei legislații fiscale clare, precise, unitare și, mai ales, stabile, care să limiteze posibilitățile contribuabililor de a utiliza mecanismul evaziunii fiscale, desele modificări ale dispozițiilor legale, reglementarea legislativă deficitară împing spre fraudă. Un alt motiv de apariție și manifestare a fraudei fiscale îl reprezintă insuficiența conștiință civică a populației, lipsa educației cetățenești, neînțelegerea rolului impozitelor și taxelor în viața economică și socială a statului și comunității.

Evaziunea fiscală, fraudă fiscală, spălarea banilor proveniți din activități ilicite, crima organizată, traficul cu stupefianți, traficul cu armament, traficul de persoane și alte asemenea fenomene reprezintă riscuri pentru securitatea națională.

În cele cinci capitole ale lucrării, autorul definește, cu rigoare științifică, concepte și prezintă domenii cu risc ridicat de apariție și amplificare a fraudei fiscale, impactul manifestării acestor fenomene asupra securității naționale, redând cadrul legislativ, instituțiile create în mod special pentru combaterea efectelor lor atât de nocive, atât pe plan economic, cât și social, pentru limitarea lor.

În viziunea autorului, între cauzele apariției fraudei fiscale se află nedeleclarea veniturilor salariale și neimpozitarea acestora, respectiv munca „la negru”, care, din punct de vedere economic, afectează veniturile bugetare, iar, sub raport social, determină creșterea numărului de persoane care au nevoie de protecție și asistență socială. Într-un studiu realizat de experți ai Centrului de Dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică privind „Munca la negru în România”, se precizează că un element care incurajează economia subterană îl reprezintă corupția sistemului public și lipsa cadrului juridic, care să pedepsească evaziunea fiscală, ajungând la concluzia că reformele pot să rezolve multe probleme, dar ele nu se substituie încrederei în instituțiile publice, existând o percepție negativă asupra rolului statului. Constituirea

Comitetului interministerial pentru combaterea muncii „la negru” are ca scop tocmai asigurarea vizibilității efortului național privind reducerea dimensiunilor muncii nedeleclate și transmiterea informației relevante către toți actorii instituționali implicați în lupta contra acestui flagel.

Un accent aparte se pune, în această lucrare, pe elementele noi apărute în evaziunea fiscală, fraudarea TVA în comerțul intracomunitar, ceea ce a generat noi provocări, implicând adoptarea strategiilor de luptă contra acestui fenomen la noile metode de sustragere de la plata obligațiilor fiscale. În același sens, statele membre ale UE au adoptat un sistem comun privind taxa pe valoarea adăugată, de declarare a operațiunilor intercomunitare (VIES).

O arie întinsă de aprofundare a acestei complexe problematice o constituie prezentarea raporturilor între fraudă fiscală și securitatea națională, a tipurilor de amenințări la adresa securității umane și individuale, comunitare, politice, economice, sanitare și ecologice. Rolul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în combaterea indisciplinei financiare și în reprimarea evaziunii fiscale este privit critic, exigent în contextul în care economia subterană în România reprezintă peste 30% din PIB, iar inspecțiile fiscale reușesc să scoată la lumină cel mult 10% din aceasta, ceea ce nu poate semnifica decât ineficiență.

În principiu, se precizează în lucrare, perspectiva supraîndatorării națiunii este sumbră – nevoia de împrumuturi va genera alte împrumuturi de pe piața internă și internațională, iar nota de plată va fi suportată pe parcursul mai multor generații. În cazul României, situația este destul de complicată: serviciul datoriei publice, estimat în prezent la circa 30% din PIB, riscă, în următorii doi ani, să ajungă la 60% din PIB, iar de aici până la intrarea în incapacitate de plată nu mai este decât un pas – avertizează autorul.

Datorită amplitudinii pe care a cunoscut-o spălarea banilor, care conferă o aparență de legalitate unor profituri obținute de către infractori, nevoii de a cunoaște riscul introducerii în circuitul economic a fondurilor obținute din fraudă fiscală, a măsurilor de prevenire și combatere, i se rezervă, nu întâmplător, un capitol. Există numeroase persoane fizice și juridice care pot fi implicate în spălarea banilor, conform Legii 656/2002 acestea fiind: instituții de credit, administratori de fonduri de pensii private, cazinouri, auditori, care acordă consultanță fiscală sau contabilă, notari publici, avocați, persoane cu atribuții în procesul de privatizare, agenții imobiliari, asociații și fundații etc.

Efortul de a conferi lucrării un plus de rigoare științifică, de actualitate a fost asociat preocupării constante pentru a-i asigura o pregnantă valoare didactică. Capitolul intitulat *Concluzii*, dincolo de nevoia de a sintetiza conținutul, în sprijinul studenților, al tuturor celor interesați de un asemenea registru problematic, oferă și propuneri de soluții cu incidență asupra principalelor aspecte ale securității naționale a României, a condițiilor în care crește ponderea economiei subterane în PIB, a măsurilor necesare contra evaziunii fiscale, rezumate astfel: întocmirea de registre de evidență a celor care fac operațiuni intracomunitare, stabilirea de garanții colaterale pentru achizițiile intracomunitare, revizuirea legislației de autorizare a antepozitelor fiscale, inițierea unei campanii de conștientizare a populației asupra efectelor negative ale evaziunii fiscale și altele.

Elena Claudia – Rusu

Curente noi în psihologie. Introducere în analiza tranzacțională

Prevăzută în planul de învățământ pentru studenții Facultății de Sociologie-Psihologie, disciplina *Curente noi în psihologie* face parte din categoria disciplinelor fundamentale de profil și are o importanță aparte pentru formarea viitorilor specialiști în diversele domenii ale cercetării și practicii psihologice, respectiv analizei și psihoterapeuții tranzacționale. Volumul este realizat, pe de o parte, pe baza studiilor aprofundate a lucrărilor originale ale creatorului analizei tranzacționale – Eric Berne – și ale discipolilor săi, iar, pe de altă parte, prin valorificarea propriilor cercetări și experiențe.

Consacrat prezentării și evaluării obiective ale unuia dintre cele mai noi și influente dintre orientările actuale din psihologie – analiza tranzacțională –, volumul este structurat pe opt capitole distincte –, punând în evidență bazele metodologice și experimentale-factice, deschiderile și coordonatele evoluției și integrării ei în teoria și practica psihologică. În acest fel, analiza tranzacțională se definește a fi o orientare complexă, profund umanistă, care oferă o viziune și concepție nouă, mai fundamentată decât cea psihanalitică, despre structura și funcționarea sistemului

de personalitate, o nouă direcție de abordare a comunicării și, în sfârșit, o nouă formă de psihoterapie.

Autoarea acestei lucrări demonstrează că, din punct de vedere aplicativ, analiza tranzacțională nu se limitează la domeniul psihoterapiei propriuzise, ci ea deschide perspective noi și mai productive în plan organizațional, educațional și clinic general.

Specialiștii în domeniul analizei tranzacționale sunt cunoscuți pentru acțiunile lor sociale. Acest sistem teoretic, bazat pe cele trei principii umaniste – *Toți oamenii sunt OK; Oamenii pot gândi și lua decizii, pentru ei înșiși; Oamenii sunt stăpânii propriului lor destin, pe care îl pot schimba, dacă vor* –, ajută să înțelegem individul, personalitatea umană și cum anume comunică (tranzacționează) și, de asemenea, cum apare el în societate, în lume, alături de ceilalți semeni. De altfel, cu ajutorul analizei tranzacționale se pot explica anumite conflicte și escaladările lor – războaiele, actele teroriste, oferind soluții de cooperare, de a trăi în pace și armonie.

Cititorii sunt avertizați că, deși s-a născut în SUA, țară recunoscută pentru cultivarea și valorizarea spiritului competitiv, analiza tranzacțională este un sistem care critică ideea competiției cu tine însuși/înșii și cu ceilalți și promovează cooperarea și acceptarea personală, aצל *I'm good enough (Sunt îndeajuns de bun)*, care salvează, îndeobște, de perfecționism, nevroze și boli psihosomatice. Este deosebit de benefică ideea ilustrării fiecărei noțiuni și a fiecărei secvențe teoretice cu exemple edificatoare și cu tipuri de situații, pe care viitorii absolvenți le pot întâlni în activitatea lor profesională.

O notă în plus de atractivitate, dar și cu evidente facilități în asimilarea noilor cunoștințe, oferă și faptul că acest curs este presărat

cu unele casete cu texte culese din lucrări consacrate analizei tranzacționale și non-tranzacționale, noțiunile, abordate în fiecare capitol, fiind ilustrate într-o altfel de modalitate. În paginile volumului sunt inserate și câteva portrete ale unor mari personalități din acest domeniu, care, nu numai că au îmbogățit universul analizei tranzacționale, ci au și impresionat

special cunoașterii unor aspecte esențiale din istoricul analizei tranzacționale în România, cu trimiteri semnificative la istoricul analizei tranzacționale din alte țări. Astfel, autoarea subliniază că, în România, numele analizei tranzacționale este legat de Asociația Română de Analiză Tranzacțională, singura asociație profesională în acest domeniu,

Scris nu numai cu mintea, ci și cu tot sufletul, cum mărturisește autoarea, cursul „Introducere în analiza tranzacțională” a cucerit cititorii, care au umplut amfiteatrul și sala de seminar, unde, uneori, studenții sau masteranzii,, fascinați de un asemenea univers, îl urmăresc stând în picioare, pentru a cunoaște acest sistem și comunitatea analiștilor și terapeuților, a savura o temă atât de generoasă, pătrunde, în resorturile intime ale relației dintre analiza tranzacțională și spiritualitate.

conștiințe, au lansat veritabile provocări, contribuind la afirmarea analizei tranzacționale ca un sistem dinamic și viu.

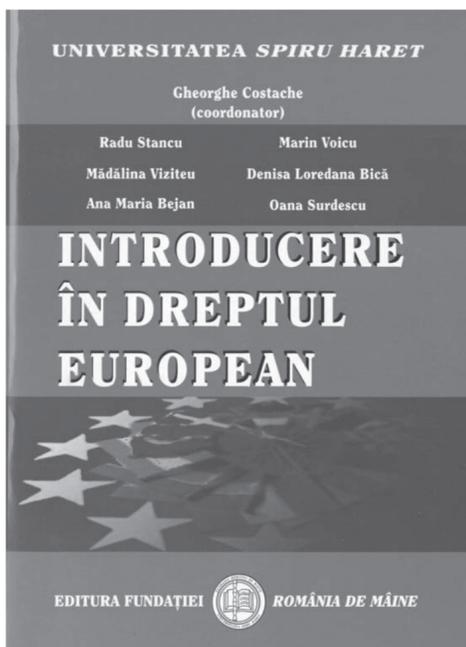
Una dintre aceste personalități este Bert Hellinger, psihoterapeut german care a oferit o teorie despre aspecte psihogenealogice, precum și o metodă de vindecare a „sufletului neamului” și a „sufletului individual”. „Constelații Familiale” este denumirea metodei sale, care se referă la astrologie decât, poate, metaforic, ci la reprezentările realizate de persoanele din grupul de participanți. Figură pitorească în panoplia întemeietorilor de sisteme terapeutice ale acestei lumi, Hellinger, care a susținut o prelegere, în ziua de 8 februarie 2010, la Facultatea de Sociologie-Psihologie a Universității București, spunea: „Măreția unei persoane este aceea care o face egală cu ceilalți”.

Este deosebit de constructiv faptul că lucrarea dedică un capitol

acreditată de Colegiul Psihologilor din România, recunoscută de European Association of Transactional Analysis și de Federația Română de Psihoterapie, și de o comunitate de analiză tranzacțională excepțională, de John Parr, care a conferențiat și la Facultatea de Sociologie-Psihologie a Universității Spiru Haret, luând parte la Conferința Națională de Analiză Tranzacțională cu tema „Atașament și Autonomie”, desfășurată în parteneriat cu această facultate.

Recunoscut și pe plan internațional, ca expert în Inteligență emoțională, John Parr a elaborat primul program de formare în analiza tranzacțională, timp de șapte ani a locuit în România, a predat, a avut proiecte cu firme importante, a oferit ore de dezvoltare personală celor aflați în formare.

Pagină realizată de Adela DEAC

„Să ne batem pentru a continua să visăm și să gândim în limba română”

Testamentul spiritual pentru urmași al poetului Adrian PĂUNESCU, membru de onoare al AȘM

DISCURS LA INTRAREA ÎN
ACADEMIA DE ȘTIINȚE A MOLDOVEI

Onorată Academie,
Domnilor oameni de cultură și știință,
Doamle Președinte,
Fraților,

Ar trebui să fim liniștiți, din moment ce, după cum stă scris în Ioan, „La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul”. Dar putem fi liniștiți, când această sfântă taină o știu toți și par dispuși să o folosească în interesul propriu?

Înrobirea limbilor a fost efectul pervers al supremului adevăr, că la început a fost cuvântul. Ca un ostaș credincios și onest, cultul limbii a devenit prizonier și a fost schingiuit să-și piardă înțelesul. Dincolo de războaiele devastatoare, nu s-a potolit o clipă războiul cuvintelor.

Punerea unui popor sub semnul altei limbi decât cea pe care i-o dăduse Dumnezeu n-a fost mai morală decât agresiunea împotriva unor teritorii și asumarea prin forță a bogăției altor pământuri. În acest coșmar trăiește și moare lumea de mii și mii de ani. Așa trăim și noi, sub toate structurile și provocările care ne înconjoară. Limba dacică și limba latină au intrat într-o osmoză profundă, ca să cuprindă înaltul și adâncul ființei românești.

Nar trăim într-un bloc european cu pereți subțiri. Divina limbă română n-a putut să fie, din când în când, în cursul formării și al practicării ei, intersectată de influențe slave, maghiare, germane, franceze, poloneze, evreiești, turcești, grecești. Acestea au dat un farmec aparte limbii noastre. Și un plus de credibilitate. E o limbă vie, care nu-și refuză nici măcar câteva ore de boemă, dar, în esență, românii din Alba Iulia, Chișinău, Baia Mare, Timișoara, Cernăuți, Craiova, Orhei, Cluj-Napoca, Ploiești, Mureș, Constanța, Iași se înțeleg, esențial, în aceeași limbă română.

Felul în care pun aromânii problema fatalității limbii pe care o vorbesc poate crea fiori poligloților lui de caracter. Cum spunea C. Belimaci, poetul național al aromânilor:

„Părintească dimandare
Ni spergiură cu foc mare
Frați di mumă și di-un tată
Noi, Armânii di eta toată!
Aceași pleodorie, din tranșeele Primului Război Mondial, marele poet basarabean, preotul dr. Alexei Mateevici:
„Limba noastră-i o comoară
În adâncuri înfundată
Un șirag de piatră rară
Pe moșie revărsată.
Cu cât tragism și cu câtă simplitate a scris Grigore Vieru, marele poet al regisirii fraților și a căruia umbră o simțim încă printre noi, testamentul său despre limba maternă:

„În aceeași limbă
Toată lumea plânge,
În aceeași limbă
Râde un pământ.
Ci doar în limba ta
Durerea poți s-o mângâi,
Iar bucuria
S-o preschimbî în cânt.

„În aceeași limbă
Toată lumea plânge,
În aceeași limbă
Râde un pământ.
Ci doar în limba ta
Durerea poți s-o mângâi,
Iar bucuria
S-o preschimbî în cânt.
În limba ta
Ți-e dor de mama
Și vinul e mai vin,
Și prânzul e mai prânz.

LAUDATIO

pentru poetul Adrian PĂUNESCU

rostit de Gheorghe DUCA,

președintele Academiei de Științe a Moldovei

Distinși membri ai Academiei de Științe a Moldovei și reprezentanți ai universităților din republică,

Dragi intelectuali veniți din toate colțurile Republicii Moldova,
Iubite frate Adrian PĂUNESCU, senator în Parlamentul României,
Stimați ambasadori, deputați, miniștri, oameni de cultură și jurnaliști,

Sărbătoarea Națională Limba noastră cea Română este cea mai mare și mai scumpă cucerire istorică a noastră de după 1940. Republica Moldova fiind unicul stat din lume, care are un lmn dedicat limbii și o zi națională de cinstire a limbii strămoșești.

Traim astăzi clipe memorabile, marcate de o puternică simțire națională. Mă cuprind emoții asemănătoare celor din anul astral al neamului nostru în 1989...

Din 2004, an în care am instituit această tradiție a adunării festive într-o cinstire a limbii Române, - fiecare seđintă a fost una deosebită, de suflet. Și totuși, seđinta de astăzi este una cu totul specială: primim acasă un fiu al neamului, care s-a născut pe acest pector de plai, care a cântat acest pământ în versurile sale, trăind alături de noi patimile istorice prin care ne-a fost dat să trecem. Îl primim nu ca pe un „fiu rădăcitor”, ci ca pe un luptător și mare învingător, care s-a afirmat plenar departe de baștină și se întoarce acasă cu o comoară plină de podoabe spirituale. Îl avem pentru prima oară aici, la Academia de Științe, pe unul dintre cei mai mari scriitori români contemporani, Adrian PĂUNESCU, pe care marile noastre poet Grigore VIERU l-a definit „un clasic în viața al poeziei românești”. Așadar, dragi colegi și prieteni, rămânem fideli tradiției Academiei de Științe a Moldovei, de a sărbători Ziua Națională Limba noastră cea Română, alături de o mare personalitate a neamului nostru. De această dată, alături de noi este poetul Adrian PĂUNESCU, un cititor de cuvinte și un strălucit valorificator al limbii Române. Maestre, vă spun: BINE AȚI VENIT ACASĂ!(...)

Dragă prietene Adrian PĂUNESCU,
Stimați colegi,

Academia de Științe a Moldovei, în calitate de cel mai prestigios templu al științei și culturii, reprezintă astăzi: 52 de membri titulari, 53 de membri corespondenți, 53 membri de onoare și 13 Doctori Honoris Causa.

Astăzi, fiind vorba de membrii de onoare ai AȘM, voi sublinia faptul că printre aceștia se numără laureații premiului Nobel - ALFIOROU Jores și GHINZBURG Vitalii, savanți cu renume mondial, precum PATON Boris (Ucraina), CAPIȚĂ Serghei (Rusia), Thierry de MONTBRIAL (Franța), Van GUNDY (USA).

Membru de onoare ai Academiei de Științe a Moldovei sunt mari personalități românești, academicieni: Ionel HAIDUC, Eugen SIMION, Cristofor SIMIONESCU, Flora SIMIONESCU, Florin TĂNĂȘESCU, Mărin FILIP, Gleb DRĂGAN, Mihai DRĂGĂNESCU.

Dragi colegi,
Astăzi, afirmăm cu mândrie că, la 12 august 2010, rândurile noastre s-au completat cu o personalitate marcantă a neamului. La demersul Institutului de Filologie din 20 iulie 2010, aprobat la 28 iulie 2010 de Consiliul Suprem pentru

De la București, cel ce vă vorbește acum scria el însuși:

Cum rar se mai poate da mână cu mână,
Că unii au nunți, iar ceilalți funeralii,
Noi, hai să vorbim, noi, meru ilegalii,
Oriunde afla-ne-vom, Limba Română.

Hotarele străbete, făcute să doară,
Cătușe pun, iată, pe țară și țară,
Când oare zăvorul putea-va să sară,
Răpus dintre noi pentru ultima oară?

Ne-au luat și provincii, și râuri, și frații,
Ne-au luat și puțină de-a sta mână-n mână...
Ce triste trecând spre mormânt generații,
Dar este făcut și ceva să rămână.

Se află în noi - semn al singurei nații -
Adânc-ilegala rostire română.

Și-am zis, în propriile mele testamente:
Mă rog pentru voi
Și vă rog,
Pentru numele lui Eminescu,
Să nu trădați limba română.

În urmă cu sase decenii și ceva, măicuța mea, învățătoarea Floarea Ipsas, a trebuit să plece cu abia născutul care eram, înapoi peste Prut, sub presiunea din ce în ce mai dură a frontului.

Nu-mi închipuiam, zicea tata, că pierderea războiului se va răstrânge total asupra vieților noastre, asupra recoltelor noastre, asupra educației copiilor noștri, asupra calității pâinii noastre, asupra pensiei bătrânilor de prin sate și de prin orașe, asupra limbii române. Parcă un plan diabolic și amănunțit a fost pus în operă, timp de două decenii.

– Ce voiau, tată?
– Sovietizarea și bolșevizarea României.
După 1964, 1965, 1968, iarba proaspătă a invins urmele de șenile și de abrutizare, românul s-a trezit la o nouă viață, peste toate criminalele datorii de război și cele obligatorii pe care le plăteau țăranii români.

S-au petrecut, atunci, reforme cu fața la popor. România își recapătă dreptul unui minim acces la echilibrul mondial. Nu, România nu devenise o țară capitalistă. Dar era ceea ce țara din lume care dezvolta raporturi de colaborare cu marile țări capitaliste ale lumii. Nu se micșorau dificultățile, dar nu mai eram așa de singuri pe lume. Intelectualii români de toate vârstele au început să călătorească în Occident.

Cu această ocazie, paradoxal, am descoperit și partea frumoasă a Răsăritului în mijlocul căruia trăiam. Sămăburii libertății ne aduceau în memorie istoria adevărată și obligațiile fratene, față de toți românii. Mari creatori, de pe ambele maluri ale Prutului, și-au regăsit responsabilitatea în destinul limbii care-i unea pe toți românii. S-a spart Gulagul și frânturi de mesaje ale fraților înlănțuiți au răsunat îndatoritor în noaptea dintre noi. Atunci am început să aflăm numele eroiciei poeziei, arte și conștiințe basarabene, cea care ar merita ea însăși Premiul Nobel: Vieru, Matcovschi, Damian, Cimpoi, Druță, Codru, Loteanu, Lari, Costenco, Dogă, Hadărcă, Vodă, Aldea Teodorovici, Vatamanu, Cărare, Teleucă, Suceveanu, Strâmbeanu, Tarlapan, Valeriu Matei, Anatol și Tudor Chiriac, Josu și Ciubotaru.

„Cine are părinți, pe pământ, nu în gând,
Mai aude și-n somn ochii lumii plângând,
Că din toate ce sunt, cel mai greu e să fi
Nu copil de părinți, ci părințe de fi...”

„...V-am spus că vremurile s-au schimbat
Și că situația e mai complexă,
Nu-i intelectualul - servitor.
Cultura nu-i ceva ca o anexă...”

În contextul CENZURII, care înăbușă spiritul creator, țin să-i spun publicistului Adrian PĂUNESCU un lucru extraordinar despre impactul unei poezii și celebritatea cucerită, au trezit invidia atât a unor colegi, cât și a regimului Ceaușescu. Una dintre explicații o găsim într-un interviu cu regretatul nostru poet Grigore VIERU, acordat în anul 2007, care a sărit să-l apere pe fratele său Adrian: „...Nu inventatele sale păcate ideologice l-au pedepsit și-l pedepsesc după 1990 încoace, ci invidia și ura pentru neobișnuitul său har. Adrian PĂUNESCU rămâne un poet de geniu și un nebun de mare curaj bărbătesc pentru vremurile în care și-a scris căritate.”

Sănătate și multă creativitate, maestre Adrian PĂUNESCU! Dacă unii bat în Dvs cu atâtea osărdie, înseamnă că faceți ceva foarte bun pentru România și R. Moldova, înseamnă că sunteți pe calea cea dreaptă. Așa să o țițeți! Apropo de acuzațiile de colaboraționism cu regimul comunist. Nimeni nu-i perfect. Și marilor scriitori Grigore VIERU, Nichita STĂNESCU, Ion DRUȚĂ li s-au așezat asemenea învinuirii, dar trebuie să ținem cont de faptul că am trăit TOȚI niște timpuri cumplite pentru spirit, iar ca să-ți apară o carte, - fie la Chișinău, București sau Moscova, - era forțat să plătești o „taxă” la „vama” atotputernicului partid. Uităm că grație acestor poezii sau fraze de compromis au apărut mii și mii de pagini de literatură veritabilă cu care noi, cititorii, am fost educați, apărați de același regim ateu și antiuman, am supraviețuit ca neam, ne-am păstrat limba, tradițiile, ne-am cunoscut, fie și printre rânduri, istoria. În ceea ce-l privește pe oaspetele nostru drag, poetul Adrian PĂUNESCU, acesta, chiar și-n timpuri de temut, a protestat contra cenzurii și mediocrității, a spus lucruri grele la adresa regimului comunist. Un exemplu elocvent este poemul *Analfabeților*, publicat în 1980, în revista *Flacăra*, pentru care a și fost pedepsit ulterior:

„...Primăvară, care-ai fost
Nu veni, n-ai nici un rost.
Poți să pleci, suntem reci
Iarnă ni-ți pe vedd.”

Vom menționa în continuare câteva dintre cele mai cunoscute volume de autor ale scriitorului Adrian PĂUNESCU: *Ultrasentimente* (1965); *Istoria unei secunde*, care a încântat o lume întreagă, volum cenzurat de partid în anul 1971; *Iubii-vă pe tunuri* (1981); *Totuși iubirea* (1983); *Sunt un om liber* (1989); *Bieți lampagii* (1993) - poezia din titlu fiind cântată la noi de folklistul Igor Turcanu; *Noaptea marii beții* (1993); *Infraținea de a fi* (1996); *Până la capăt* (2002); romanul scris în tinerete, dar tipărit acum - *Vinovați de iubire*. Ultimul titlu justifică aprecierea criticului literar Petru POANTĂ, potrivit căreia „Adrian PĂUNESCU este în fond aproape un fanatic îndrăgostit de viață. Trăiește totul cu o frenezie uluitoare, cu un fel de disperare...” Întorcându-mă la volumul *Noaptea marii beții*, țin să menționez faptul că poezia, care a dat titlu cărții, a fost ultima cântată de legendarii noștri Doina Aldea TEODOROVICI, martirii noștri striviți într-un accident suspect. La Radio Chișinău se păstrează această înregistrare de

nobilă și modernă este limba română. De 40 de ani, mă hrănesc din mărturisirea lui Mircea Eliade: „Scriu în limba română, limba în care visez” și nu mă satur să mă bucur de acest dar al firii; limba română. Nu avusesem până atunci distanța coreșpunzătoare pentru a-i măsura altitudinea. Dar, dacă omul de cultură, recunoscut ca atare de filosofi și scriitori de vârf ai omenirii, mi-a procurat această revelație, pot la rândul meu să vă spun astăzi dumnezeoasă, academiicienilor Republicii Moldova, oamenilor de știință și de cultură ai acestui pământ pământ, care a produs lacrimi, istorie și genii, că am avut norocul să descopăr totalitatea românească nu numai geografic, nu numai istoric, dar și metafizic, în adâncimile insondabile ale gândului eliadesc.

Mircea Eliade era atunci mai tânăr decât sunt eu azi. Deși nu mi-a lipsit vocația pentru limbi străine, deși mi-a plăcut din când în când să recit în puternica limbă rusă „Mne grusno na teba smatret” sau în muzicala spaniolă „La muerte me esta mirando des las torres de Cordoba” sau în rotunda limbă engleză „The answer, my friend, is blowing in the wind” sau în italiana liturgică „Iasciate ogni speranza, voi che entrate” sau în universală franceză „Allons, enfants de la patrie”, deși respect toate limbile pământului, chiar și pe cele ale adversarilor tradiționali ai poporului meu, trăiesc, mă îmbolnăvesc, mă vindec, lucrez, visez și scriu în limba română, limba în care, atunci când voi muri, îmi voi încredința sufletul lui Dumnezeu, să facă El ce crede cu acest suflet, pentru mai binele românilor de pretutindeni. Doamne, ocrotește-l pe român!

Și mă închin lui Eminescu, spiritul suprem al totalității românești: „Nu credeam să-nvăț a muri vreedată”. El este grinda pe care s-a construit neamul. Orică de multe bareiere s-ar așeza între noi, noi nu ne putem muta din Eminescu, ne regăsim în Eminescu, cifrul secret al etemnității noastre incoruptibile.

Oricâte roastre ne oferă limba română, nu putem să nu-i cerem iertare, pentru toate stagnările și lășițiile, pentru toate erorile și încăpățănările de care nu totdeauna am știut să ne ferim. Așa se cuvine, cred, să-mi închei mărturisirea de credință către Academia Moldovei.

De toată trădarea aceasta,
De toată pornirea păgână,
De toată vânzarea de frate,
Tu, iartă-ne, limbă română!

De toată supunerea oarbă,
De toată înțelța de față,
De toată uitarea de sine,
Tu, iartă-ne, limbă română!

De felul cum trecem Ardealul,
Ca marfa, din mână în mână,
De cinstă negustorie,
Tu, iartă-ne, limbă română!

De singurătatea în care
Moldova furată se-ngână

Să rămănem credincioși rădăcinii noastre, să ne batem pentru dezvoltarea și prosperitatea ambelor maluri ale Prutului, pentru regăsirea noastră în Europa și în spațiul legitim al spiritualității românești, pentru diversitatea și integritatea culturii naționale, pentru unitatea neamului, pentru demnitatea de a fi români - oriunde ne-am afla - și pentru a continua să visăm și să gândim în limba română.

Adrian PĂUNESCU
Chișinău, 30 august 2010

umplând până la refuz stadioanele României, realitate fără asemănare la scară planetară...”.

Bineînțeles, ultimul record nominalizat este legat de celebrul Cenaclu de poezie, muzică folk și rock *Flacăra*, condus de scriitorul Adrian PĂUNESCU, care l-a făcut popular și în actuala R. Moldova. Dar acesta nu e singurul record legat de *Flacăra*. În perioada din 1973 până în 1985, când a fost interzis, Cenaclul supranumit al „generației în blugi”, al tinerilor - un adevărat fenomen de masă - a susținut 1615 spectacole în fața a mai mult de 6 milioane de spectatori. Făcând unele compromisuri în relațiile cu regimul totalitar de atunci, Adrian PĂUNESCU a făcut un serviciu enorm poporului român: a descătușat masele, în special tinerii; i-a „tratată” de limbajul de lemn, învâțat la școală și auzit la radio, servindu-le o limbă română literară; a lansat și relansat pe scena muzicii românești zeci de artiști, care nu se știe dacă ar fi răzbătut vreedată pe marea scenă. Să dăm doar câteva exemple: Vasile ȘEICARU, Ștefan HRUȘĂ, Ducu BERTZI, Victor ȘOCACIU, Nicu ALIFANTIS, George NICOLESCU, Anda CĂLUGĂREANU, Mădălina MANOLE, cea care ne-a părăsit recent, iar Adrian PĂUNESCU a ieșit la televiziune să-i apere memoria. Iată și grupul de legendă, afirmate deja, care participau la cenaclul *Flacăra*: *Mondial*, *Phoenix*. Nu în zadar, scriitorului Adrian PĂUNESCU i se spune „părintele unei generații de artiști” sau „părintele cu cei mai mulți copii din România”. Anul acesta, în luna ianuarie, s-au împlinit 25 de ani de la interzicerea Cenaclului *Flacăra*, o adevărată salvare pentru cei din Moldova sovietizată. Mii și mii de basarabeni fugeau, luni după-amiază, de la lecții sau de la serviciu ca să asculte în mod clandestin transmisiunea spectacolelor de la Radio București, savărând frumoasa limbă română și minunatele melodii, care dădeau basarabenilor speranță... Grigore VIERU afirma într-un interviu: „prin excepționale sale cărți de poezie, prin istorica publicație *Flacăra*, prin celebrul Cenaclu *Flacăra*, Adrian PĂUNESCU cititorise o altă Românie. Pentru basarabeni el devenise un profesor de limba română, de literatură și istorie a neamului!”

Maestre, Adrian PĂUNESCU vă mulțumim mult pentru aceste lecții de limbă română și de demnitate națională! Vă mulțumim și pentru că ați avut deschise întodeauna ușile casei pentru cei veniți de la Chișinău, că ați sărit să-i ajutați sau să-i apărați pe basarabenii noștri: Grigore VIERU, Ion și Doina Aldea TEODOROVICI, Nicolae DABIJA, Leonida LARI, Ilie ILAȘCU și mulți alții, pentru susținerea căroră nu v-ați cruțat nici timpul, nici forțele, nici sănătatea! Aveți toată recunoștința noastră pentru opera Dvs, dar și pentru faptele Dvs concrete pentru moldovenii din stânga Prutului, inclusiv din Transnistria unde, în timpul războiului din 1992, ați avut curajul să ajungeți pentru a ridica moralul combatanților noștri cu poezii și muzică.

Titlul de membru de onoare al Academiei de Științe a Moldovei constituie o recunoaștere din partea comunității științifice de la Chișinău a meritelor Dvs incontestabile în dezvoltarea limbii și literaturii române, în apropierea celor două maluri ale Prutului, care trăiau alături, dar de fapt pe „hărți diferite”, precum scrieți într-o poezie cântată (*Măi soldat de grănicer*).

Domnule academiician Adrian PĂUNESCU, vă felicităm din toată inima, vă urăm multă sănătate - că-i mai bună decât toate, noi energii creatoare, bucurii editoriale pentru cele șapte cărți în manuscris și sperăm într-o colaborare plină de rod și de-acum încolo, întru realizarea tuturor idealurilor naționale, pentru care ați luptat o viață!

La mulți ani și toți fericiți! Să mențineți în continuare via în suflet sloganul dvs: „Până la capăt pentru poporul meu, așa să mă jute Dumnezeu!”

La mulți ani pentru Regina noastră - Limba Română! La mulți ani, Republica Moldova!

Chișinău, 30 august 2010

Programele Televiziunii România de Mâine și RRM Student FM

TVRM Educațional

LUNI – 4 octombrie 2010

- 06:00 *Promo USH*
06:05 **Cronica scepticului** (r)
06:30 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi** (r)
08:00 **Stele de mâine.**
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Aplauze pentru haretiiști.**
Emisiune de Carmen Stoianov
09:00 **Parodi Press.**
Emisiune de Nicolae Iliescu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
13:00 **Academica – Știință.**
Emisiune de Alexandru Mironov
14:00 **TVRM-edicina.** Prof.univ.dr. Constantin Dumitrache la dispoziția dvs.
14:58 *Promo USH*
15:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
18:30 **Stagiunea muzicală TVRM.**
Emisiune de Stela Cristea
19:00 **Comorile orașului.**
Emisiune de Cezar Lungu
19:30 **Pulsul săptămânii.**
Emisiune de Gavrilă Inoan
20:00 **Apel telefonic.**
Emisiune de George Nicolau
21:15 **Vedetele și fanii lor.**
Emisiune de Ilie Șerbanescu
22:00 **Haretiiști.**
Emisiune de Mugur Popovici
22:30 **Film documentar**
23:00 **Contrapunct.**
Emisiune de George Marinescu
00:00 **Teleamfiteatrul** (r)
04:00 **Apel telefonic** (r)
05:00 **Invitatul de la ora 13** (r)

MARȚI – 5 octombrie 2010

- 06:00 *Promo USH*
06:05 **Haretiiști** (r)
06:30 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Grădina cu statui** (r)
08:00 **Stele de mâine.**
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Nimic fără lege.**
Emisiune de Florin Făiniș
09:00 **Gândești, deci există.**
Emisiune de Victoria Dușu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
13:00 **Invitatul de la ora 13.**
Emisiune de Sorin Lupașcu
14:00 **Din sălile de concert.**
Emisiune de Mihai Darie
14:30 **Un răspuns pentru fiecare.**
Emisiune de Simona Șerban
15:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
18:30 **Mama, tata, ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Calendar cultural – luna octombrie.**
Emisiune de Ion Dodu Bălan
20:00 **Gazonul fierbinte.**
Emisiune de Mugur Popovici
21:00 **Academica – Istoria care doare.**
Emisiune de Mircea Dogaru
22:00 **Ani de liceu**
Emisiune de Mugur Popovici
22:30 **Film documentar**
23:15 **Muz-Art.** Emisiune de Nicolae Dumitru
00:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret**
04:00 **La hanul moraritei** (r)
05:00 **Călători în timp** (r)

TVRM Cultural

LUNI – 4 octombrie 2010

- 06:00 **Stele de mâine** (r)
06:30 **Cronica scepticului** (r)
07:00 **Academia copiilor** (r)
08:00 **Mapamond cultural**
08:30 **Stele de mâine**
09:00 **Phanteon** (r)
09:30 **Circulați, vă rog!**
10:00 **Galele TVRM** (r)
11:30 **Muz-art** (r)
12:30 **Șlagăr fix**
13:00 **Ecumenica** (r)
14:00 **TVRM-edicina – direct**
15:00 **Întâlnire cu folclorul**
15:30 **Femeia, adevăr și poveste** (r)
16:30 **Gândești, deci există** (r)
17:00 **Sisteme de valori în criză**
18:00 **USH după 20 de ani** (r)
18:30 **Recital muzical** (r)
19:00 **Aplauze pentru haretiiști** (r)
19:30 **Parodi press** (r)
20:00 **La sfat cu medicul**
20:30 **Cinefilia** (r)
21:00 **Cărți în instanță**
22:00 **Film serial – Favoritul**
22:45 **Șlagăr fix**
23:00 **TVRM-edicina** (r)
00:00 **Sisteme de valori în criză** (r)
01:00 **USH după 20 de ani** (r)
01:30 **Recital muzical** (r)
02:00 **Aplauze pentru haretiiști** (r)
02:30 **Parodi press** (r)
03:00 **La sfat cu medicul** (r)
03:30 **Cinefilia** (r)
04:00 **Cărți în instanță** (r)
05:00 **TVRM-edicina** (r)

MARȚI – 5 octombrie 2010

- 06:00 **Stele de mâine** (r)
06:30 **Nimic fără lege** (r)
07:00 **Arhiva TVRM**
08:00 **Mapamond cultural**
08:30 **Stele de mâine**
09:00 **Generalul Cinema** (r)
09:30 **La sfat cu medicul** (r)
10:00 **Film artistic străin** (r)
11:30 **Echipele „Gusti”** (r)
12:30 **Circulați, vă rog!** (r)
13:00 **Invitatul de la ora 13 – direct**
14:00 **Știință și spiritualitate** (r)
15:00 **Film serial – Favoritul** (r)
15:45 **Șlagăr fix** (r)
16:00 **Stagiune muzicală TVRM** (r)
16:30 **Aplauze pentru haretiiști** (r)
17:00 **Teatrul** (r)
18:00 **Academia copiilor** (r)
19:00 **Românul, cetățean european**

MIERCURI – 6 octombrie 2010

- 06:00 *Promo USH*
06:10 **Ani de liceu** (r)
06:40 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Contrapunct** (r)
08:00 **Stele de mâine.**
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Virtuți și vicii.**
Emisiune de Alexandru Lucinescu
09:00 **Românul, cetățean european.**
Emisiune de Cristina Păușan-Nuică
09:30 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
13:00 **Estrade muzicale.**
Emisiune de Dumitru Cucu
14:00 **TVRM-edicina.** Prof.univ.dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
15:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
18:30 **Mama, tata, ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Lumea văzută de aproape.**
Emisiune de Neagu Udroui
20:00 **Noi, consumatorii.**
Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
20:30 **Circulați, vă rog!**
Emisiune de George Nicolau
21:00 **Academica – Economia, pentru cine?**
Emisiune de Ilie Șerbanescu
22:00 **Lumea sporturilor.**
Emisiune de Mugur Popovici
22:30 **Film documentar**
23:00 **Contrapunct.**
Emisiune de George Marinescu
00:15 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
04:00 **Povestea sufletului meu** (r)
05:00 **Vedetele și fanii lor** (r)

JOI – 7 octombrie 2010

- 06:00 *Promo USH*
06:10 **Lumea sporturilor** (r)
06:40 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Lumea văzută de aproape** (r)
08:00 **Stele de mâine.**
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Echipele „Gusti”.**
Emisiune de Florin Tănăsescu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
13:00 **La hanul morăriței.**
Emisiune de Paulina Irimia
14:00 **TVRM-edicina.** Prof.univ.dr. Andrei Firiță la dispoziția dvs.
15:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
18:30 **Mama, tata, ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Agricultura și alimentația.**
Emisiune de Constantin Predilă
20:00 **Întâlnire cu folclorul.**
Emisiune de Theodora Popescu
20:30 **Atelier tv studentesc.**
Emisiune de Ciprian Vasilescu
21:00 **Academica – Cărți în instanță.**
Emisiune de Florin Rotaru
22:30 **Lauri pentru liceeni.**
Emisiune de Cristina Matei
22:30 **Film documentar**
23:00 **Consum cultură.**
Emisiune de George Stanca
00:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret**
04:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi** (r)
05:30 **Deschide cartea!** (r)

MIERCURI – 6 octombrie 2010

- 06:00 **Stele de mâine** (r)
06:30 **Virtuți și vicii** (r)
07:00 **Contrapunct**
08:00 **Mapamond cultural**
08:30 **Stele de mâine**
09:00 **Pulsul săptămânii** (r)
09:30 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
10:00 **Fault!** (r)
11:30 **Am venit cu drag la voi**
13:00 **Șlagăr fix** (r)
13:30 **Deutsche Welle** (r)
14:00 **TVRM-edicina – direct**
15:00 **Film serial – Dragoste oarbă** (r)
15:45 **Șlagăr fix** (r)
16:00 **Vedetele și fanii lor** (r)
17:00 **Cărți în instanță** (r)
18:00 **Viața ca un spectacol** (r)
19:00 **La Hanul Morăriței** (r)
20:00 **Mama, tata, ziarele și eu**
20:30 **Noi, consumatorii**
21:00 **Echipele „Gusti”**
22:00 **Film serial – Dragoste oarbă**
22:45 **Șlagăr fix**
23:00 **TVRM-edicina** (r)
00:00 **Vedetele și fanii lor** (r)
01:00 **Cărți în instanță** (r)
02:00 **Viața ca un spectacol** (r)
03:00 **La Hanul Morăriței** (r)
04:00 **Echipele „Gusti”** (r)
05:00 **TVRM-edicina** (r)

JOI – 7 octombrie 2010

- 06:00 **Stele de mâine** (r)
06:30 **Casa noastră** (r)
07:00 **Arhiva TVRM**
08:00 **Mapamond cultural**
08:30 **Stele de mâine**
09:00 **Nimic fără lege** (r)
09:30 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
10:00 **Teatrul** (r)
11:00 **Istorie și istorii** (r)
12:30 **Adevăratele stele** (r)
14:00 **TVRM-edicina – direct**
15:00 **Film serial – Dragoste oarbă** (r)
15:45 **Șlagăr fix** (r)
16:00 **Grădina cu statui** (r)
17:00 **Atelier TV studentesc** (r)

VINERI – 8 octombrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
06:10 **Lauri pentru liceeni** (r)
06:30 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Contrapunct** (r)
08:00 **Stele de mâine.**
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Călători în timp.**
Emisiune de Violeta Sereciu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
13:00 **Femeia – adevăr și poveste.**
Emisiune de Ana Maria Ghiur
14:00 **Din sălile de concert.**
Emisiune de Mihai Darie
14:30 **Cronica ST.**
Emisiune de Cristian Román
15:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
18:30 **Mama, Tata, Ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Panteon.**
Emisiune de Neagu Udroui
19:30 **Scrisori de acreditare.**
Emisiune de Mihaela Mihailide
20:00 **Apel telefonic.**
Emisiune de George Nicolau
21:15 **Casă dulce românească.**
Emisiune de Cătălin Maximciuc
22:00 **Performerii în arenă.**
Emisiune de Mugur Popovici
22:30 **Istorie și istorii.**
Emisiune de Mircea Dogaru
00:00 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret** (r)
04:00 **Apel telefonic** (r)
05:00 **Gazon fierbinte** (r)

SĂMBĂTĂ – 9 octombrie 2010

- 06:00 *Promo USH*
06:10 **Performerii în arenă** (r)
06:30 **Casă dulce românească** (r)
07:00 **Vorbiți, scrieți românește.**
Emisiune de Valeriu Marinescu
08:00 **Stele de mâine.**
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret***
10:30 **Biblioteca virtuală.**
Emisiune de Ionel Benea
11:00 **Academia copiilor.**
Emisiune de Irina Haidet
12:00 **Întâlnire cu folclorul.**
Emisiune de Theodora Popescu
12:30 **Cronica scepticului.**
Emisiune de Cristian Román
12:57 *Promo*
13:00 **En garde!**
Emisiune de Carmen Fulger
14:00 **Actori în culise.**
Emisiune de Viorel Popescu
14:30 **Adevăratele stele.**
Emisiune de Sorin Lupașcu
15:58 *Promo*
16:00 **Magazin de weekend.**
Emisiune de Marius Voicu
16:30 **Cinepanorama.**
Emisiune de Eugen Atanasiu
17:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**
18:30 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
19:30 **Am venit cu drag la voi**
Emisiune de Georget Nucu

VINERI – 8 octombrie 2010

- 06:00 **Stele de mâine** (r)
06:30 **Noi, consumatorii** (r)
07:00 **Contrapunct**
08:00 **Mapamond cultural**
08:30 **Stele de mâine**
09:00 **Aplauze pentru haretiiști** (r)
09:30 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
10:00 **Agricultura și alimentația** (r)
11:00 **Atelier TV studentesc**
11:30 **Cronica ST** (r)
12:00 **En garde!** (r)
13:00 **Comorile orașului** (r)
13:30 **Deutsche Welle** (r)
14:00 **Lumea văzută de aproape** (r)
15:00 **Film serial – Dragoste oarbă** (r)
15:45 **Șlagăr fix** (r)
16:00 **Echipele „Gusti”** (r)
17:00 **Calea Lactee** (r)
18:00 **Florile noastre** (r)
18:30 **Casa noastră** (r)
19:00 **Consum cultură** (r)
20:00 **Mama, tata, ziarele și eu**
20:30 **Nimic fără lege**
21:00 **La Hanul Morăriței**
22:00 **Românul, cetățean european**
22:30 **Femeia, adevăr și poveste**
23:30 **Arhiva TVRM** (r)
00:30 **En garde!** (r)
01:30 **Comorile orașului** (r)
02:00 **Deutsche Welle** (r)
02:30 **Lumea văzută de aproape** (r)
03:30 **Calea Lactee** (r)
04:30 **Românul, cetățean european** (r)
05:00 **Consum cultură** (r)

SĂMBĂTĂ – 9 octombrie 2010

- 06:00 **Stele de mâine** (r)
06:30 **Gândești, deci există** (r)
07:00 **Arhiva TVRM**
08:00 **Mapamond cultural**
08:30 **Stele de mâine**
09:00 **Stagiune muzicală TVRM** (r)

- 21:30 **Viața ca un spectacol.**
Emisiune de Viorel Popescu
22:30 **Film artistic românesc: Căruta cu mere**
(1983). Regia George Cornea. Distribuția: Ion Dichisceanu, Tania Filip, Ion Besoiu. Dramă a anilor '47, în care ne este dezvăluită lupta a doi tineri, care au puterea de a crede în visul lor: visul de a deveni artiști. Decepții, suferință, speranță... și un final în care cei doi sunt dezarmați, dar nu și înfrânți.
00:00 **Café concert.**
Emisiune de Sorin Petre
00:30 **Adevăratele stele** (r)
02:00 **Lumea pe dos** (r)
03:00 **Academica – Știință** (r)
04:00 **Am venit cu drag la voi** (r)

DUMINICĂ – 10 octombrie 2009

- 06:00 *Promo USH*
06:10 **Cinepanorama** (r)
06:30 **Panteon** (r)
07:00 **Deutsche Welle.**
Emisiune de Simona Șerban
07:30 **Deschide cartea!**
Emisiune de Alexandru Mironov
08:00 **Stele de mâine.**
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Lumină în suflet.**
Emisiune de Sorin Bejan
09:30 **Basmele copilăriei.**
Emisiune de Carmen Fulger
10:30 **Ideii în dialog.**
Emisiune de Corneliu Toader
12:00 **Starea de duminică.**
Emisiune de Sorin Bejan
12:30 **Scena ca istorie.**
Emisiune de Violeta Sereciu
13:30 **Miorița – antologie de folclor tradițional.**
Emisiune de Ioan Filip
14:00 **Mamaia 2010.**
Emisiune de Sorin Lupașcu
15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă.**
Emisiune de Viorel Popescu
16:00 **În căutarea folk-ului pierdut.**
Emisiune de Maria Gheorghiu
17:00 **Cinefilia.** Emisiune de Daniel Paraschiv
17:30 **Dor de-acasă.** Emisiune de divertisment.
Realizator Puiu Stoicescu
19:30 **Grădina cu statui.**
Emisiune de Neagu Udroui
20:30 **Galele TVRM organizate de Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură.** Emisiune de Georget Nucu
22:00 **USH după 20 de ani.**
Emisiune de Ciprian Vasilescu
22:30 **Film artistic: Șarpele Alb** (China, dramă, 2004). Regia: Wu Jie Tai. Distribuție: Pan Yue Ming, Liu Tao, Chen Zihan. Filmul este una dintre nenumăratele ecranizări ale Legendei Șarpelui Alb. Un tânăr și nevinovat învâțat se îndrăgostește de o tânără femeie, fără să știe că, de fapt, este o intrupare a Răului
00:00 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
01:00 **Dor de-acasă** (r)
03:00 **Galele TVRM** (r)
05:00 **Scena ca istorie** (r)

*În emisiunea **Teleamfiteatrul Universității Spiru Haret** sunt prezentate **Consultații** pentru sesiunea de examene. Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE — STUDENT FM

LUNI – VINERI

- 07.00-10.00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
Realizator: Ionuț Tardel
10.00-13.00
TACHE ȘI FACE
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00
CUTIA PANDOREI
Realizator: Kristine
Marți 13.00-14.00 – INVITATUL DE LA ORA 13
Realizator: Sorin Lupașcu
16.00-19.00
FRESH NEWS
Realizatori: Alina Toma și Otilia Zamfir
19.00-22.00
DESTRESEARA
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00
Luni-Joi MUZICĂ
Vineri 00.00.02.00 – POVEȘTI NESPUSE
Realizator: Ionuț Tardel
02.00-06.00 – NIGHT FEVER
23.00-24.00
Luni-Joi CAFÉ NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea
Luni 00.00-01.00 PRINTRE RÂNDURI (r)
Realizatori: Otilia Zamfir
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Marți 00.00-02.00 – TOP 30 (r)
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Miercuri 00.00-02.00 – 80 REMEMBER (r)
Realizator: Robert Tache
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Joi 00.00-01.00 – Metalmorfoza
Realizator: Marru
01.00-07.00 – NIGHT FEVER

SĂMBĂTĂ – DUMINICĂ

- 06.00-09.30
MUZICĂ
09.30-10.00
MINI RADIO SHOW
Realizator: Irina Haidet
10.00-12.00
MATINAL DE WEEK-END
Realizator: Echipa RRM Student Fm
12.00-13.00
Sămbătă – CU CASA-NCHISĂ
Realizator: Irina Minca
Duminică – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
Realizator: Maria Ilie
13.00-17.00
SIESTA DE WEEK-END.
Realizator: Echipa RRM Student Fm
17.00-18.00
Sămbătă – MUZICĂ
Duminică – PRINTRE RÂNDURI
Realizator: Otilia Zamfir
18.00-20.00
Sămbătă – 80 REMEMBER
Realizator: Robert Tache
Duminică – TOP 30
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
20.00-22.00
Sămbătă – POVEȘTI NESPUSE
Realizator: Ionuț Tardel
Duminică – SEARA CONFESIUNILOR
Realizator: Luminița Bondrea
22.00-07.00
NIGHT FEVER

„Dracula – voievod și vampir” – o incursiune în istorie, în fascinanta zonă a psihicului uman

Proiectate poate pentru prima dată într-un context istoric și documentar realist, principiile valah și mitul vampirismului sunt evocate în expoziția „Dracula – voievod și vampir”, deschisă, până la 10 octombrie 2010, la Muzeul Național de Artă al României. Punctul forte de atracție și interes îl reprezintă de departe celebrul portret al voievodului Vlad Tepeș, operă a unui anonim german din secolul XVI, lucrarea fiind adusă pentru prima oară în România, ceea ce conferă anvergură unui eveniment autentic.

Structurată în patru secțiuni: „Vlad II Dracula”; „Balcanii în secolele XV-XVIII”; „Vampirismul”; „Dracula în film”, expoziția prezintă evenimente extreme de istorie împletită cu ficțiune, iar ororile par a fi împărțite în mod egal între toate secțiunile, de unde și atmosfera stranie, misterioasă, tenebroasă, la care au contribuit semiîntinerul și fundalul roșu-sângeriu, care îmbracă atât pereții, cât și suporturile tuturor obiectelor.

Textele de propagandă ale sașilor despre Tepeș, ilustrări și descrieri detaliate ale teribilului procedeu al tragerii în țeașă și ale altor sisteme de tortură, reamintirea ipoteticelor fapte ale contesei Bathory Erzsebet, relativ cunoscute din cărțile de istorie, caracteristice epocii medievale – expuse în primele două săli – taie, pur și simplu, respirația vizitatorului care speră, probabil, ca în următoarele săli să constate absența elementelor de teroare. Dar nu au nicio șansă, intrucât, parcă în mod obsesiv, va întâlni aceeași atmosferă tenebroasă, având efecte din ce în ce mai rafinate.

Totuși, la capătul acestei incursiuni, în ultima sală, plăcută și răcoasă, vizitatorul devine spectator și se poate relaxa vizionând capodopera cinematografică a lui F.W. Murnau, „Nesferatu” (1922), film proiectat neîntrerupt în varianta sa integrală și restaurată. Impresionante sunt secvențele consacrate „Vampirismului”, care demonstrează apariția, în imaginarul colectiv, a credinței în aceste ființe, cel al lui Dracula, contribuie la răsturnarea perspectivei atât de adânc înrădăcinată asupra principelui valah, precum și a originilor vampirismului și mitului contelui Dracula. (D.A.)

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Dragi studenți!

Aveți întrebări la care doriți să primiți răspunsuri de la cadrele didactice? Vă rugăm să le transmiteți *Opinii naționale!* Tot aici veți găsi și răspunsurile. Transmiteți corespondența dumneavoastră la adresele:
• Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București
• e-mail: opinia@spiruharet.ro; [on@spiruharet.ro](mailto:opinia@spiruharet.ro); opinia@spiruharet.ro
Telefoane: 021.316.97.91 (telefon și fax)
021.316.97.85; 021.316.97.86; 021.316.97.87
- interioare: 168 și 169

Opinia națională

REVISTA *OPINIA NAȚIONALĂ* ESTE EDITATĂ DE FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE, UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Solicitații de abonamente, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare care funcționează în Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/int.108. ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (*Opinia națională* ONLINE)

Tiparul executat de TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

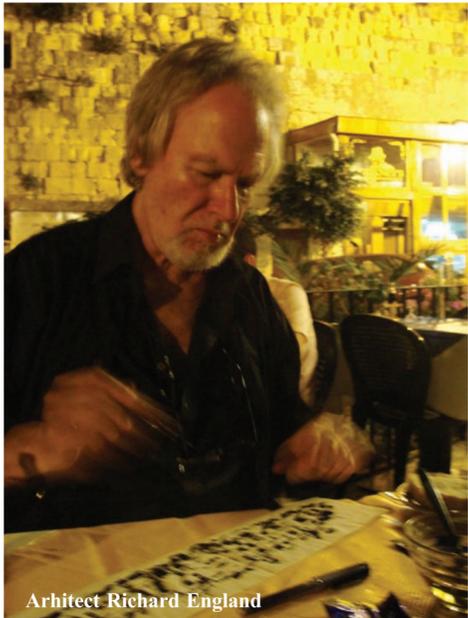
CELEBRUL ARHITECT RICHARD ENGLAND

oaspete al Universității Spiru Haret

Conf.univ.dr. arhitect Adrian MAHU

PREZENTAREA PERSONALITĂȚII ARHITECTULUI RICHARD ENGLAND

S-a spus despre arhitectul, sculptorul, pictorul, fotograf și poetul Richard England că este un neorenescentist căci, așa cum afirmă Charles Knevit, care i-a consacrat mai multe cărți: „Gândirea neobosită și energia nervoasă a lui Richard England au găsit expresie în atâtea domenii artistice diferite, care pe oricine îl lasă fără respirație”.

Arhitect Richard England

Despre același arhitect, David Atwell a scris: „Poate că există puțini arhitecți contemporani a căror operă este atât de fascinantă ori a căror carieră internațională prodigioasă atât de imediată să intrige ca în cazul lui Richard England. Diversitatea talentului și activităților i-au permis să-și asume o statură intelectuală neobișnuită printre arhitecții perioadei postbelice”.

La rândul său, Basil Spence l-a caracterizat astfel: „El are ochiul neobosit și iscoditor al artistului-poet”.

Dar cine este Richard England, arhitectul care s-a născut în Malta și, alături de compozitorul Charles Camilleri și scriitorul și filosoful Peter Serracino Ingloft, face parte din ceea ce istoricii de artă numesc „Triada de aur” a culturii malteze?

A început să studieze arhitectura la Universitatea Regală din Malta, dar aceste studii le-a părăsit în 1957, pentru ca să se înscrie la Politehnica din Milano și, în paralel, să lucreze în studioul lui Gio Ponti, Fornaroli și

Garden for Myriam

Rosselli. În anii '60, Milano reprezenta unul dintre centrele arhitecturii moderne, unde lucrau Gio Ponti, Gardella, Munari, Sottsass și Ernesto Rogers.

Figura cea mai proeminentă a arhitecturii milaneze, Gio Ponti, era nu numai unul dintre reprezentanții de frunte ai Stilului Internațional, dar și un intelectual cu o deschidere excepțională către activități multidisciplinare: profesor, pictor, editor, fondator al celebrei reviste „Domus” încă din 1928, ceramist, autor de cărți, organizatorul principal al trialelor milaneze înainte de cel de-al Doilea Război Mondial și, apoi, președintele Muzeului Internațional de Artă Modernă din Italia.

Gio Ponti reprezenta pentru toți modelul de creator renescentist, care nu trasează delimitări între domeniile creativității sale și, desigur, Richard England visa ca într-o bună zi să-și imite mentorul.

În anul 1962, Richard England s-a întors în Malta și s-a asociat cu tatăl său, inginer constructor, punând bazele Studioului de arhitectură England & England. Încă de la primele lucrări a manifestat o grijă deosebită pentru relația dintre construcția proiectată și sit. Mai târziu, avea să afirme: „Situl vorbește arhitectului, dezvăluindu-i nu numai datele fizice, topografice, climatice și materialele pentru construcție, ci și datele

memoriei lui, adică: tradiție culturală și istorie. Aceste șapte voci ale sitului vor indica soluția cea mai potrivită”.

APARTENENȚA LA „REGIONALISM ÎN ARHITECTURĂ”

Am început să-i cunosc lucrările încă din iunie 1985 când, la cea de a III-a Bială mondială de arhitectură de la Sofia, i s-a acordat Marele premiu și titlul de „Laureat al Bienalei” pentru lucrarea „Aguasun Lido”, din 1983, realizată la Spinola, Malta. „Aguasun Lido” amintea tuturor de lumea de vis a lui De Chirico, iar despre arhitect s-a spus că: „reabilitează magicul în arhitectură”.

Volumele dispuse în jurul unei piscine păreau că se înalță direct din apă, eliminându-se orice delimitare clară între suprafața apei și aceste volume, - ceea ce crea o tensiune emoțională greu de uitat. Lucrarea constituia, totodată, o lecție despre istoria formelor și o aluzie la celebrele piețe mediteraneene.

Toate lucrările ulterioare confirmă apartenența spirituală a arhitectului la ceea ce azi se numește „Regionalism în arhitectură”.

Într-un interviu publicat de *The Sunday Times*, în 1985, el afirma: „Am căutat întotdeauna să creez o arhitectură bazată pe filosofia lui „o nouă frunză, nu un nou copac”, opusă deci dictatului lui Walter Gropius că: „Arhitectura modernă nu este o ramură a unui copac bătrân, ci o nouă plantă crescută direct din rădăcină”. În această expresie a continuității încerc să grezez construcțiile mele la rădăcinile etnice esențiale și de bază. Gândesc consecvent proiectele mele ca pe ramuri proaspete care

Universitatea din Malta – poarta de intrare

înmuguresc dintr-un trunchi ce este întotdeauna solid înrădăcinat într-o relație ombilicală la Genius loci al țării mele.

Arhitectura trebuie legată de loc și de timp. Opera mea țintește spre crearea unei expresii în forma construită, progresistă, din punct de vedere tehnologic, dar conservatoare, din punct de vedere cultural. Tehnologia este doar o parte a răspunsului, dar, tot așa, o parte a lui este Istoria.

În construcțiile mele am încercat să evoc într-o expresie contemporană calitățile esențiale ale Maltei și moștenirea ei în Arhitectură, care reflectă esența formală și identitatea locului într-adevăr regional; încerc încă și mai sincer astăzi, printr-o interpretare paradoxală a tradiției folosite ca trambulină pentru inovație”.

LUCRĂRI ALE ARHITECTULUI MALTEZ

Dintre lucrările lui mai vechi trebuie amintite „Biserica St.Joseph – Manikata”, finalizată în 1974, unde relația dintre peisaj și construcție te duce cu gândul la un ecou al peisajului, la sunetul construcției. La o altă lucrare, „Grădina pentru Myriam” în St. Julian's din 1982 s-ar putea

Atrium

Interior Capela Millennium

folosi ca motto ceea ce spunea Luis Barragán, unul dintre cei mai apreciați creatori de arhitectură de către England: „Eu cred că arhitecții ar trebui să proiecteze grădini ca să fie folosite tot așa de mult ca și casele pe care ei le construiesc pentru a dezvolta un sens al frumuseții și al gustului, al înclinației către artele frumoase și alte valori spirituale”.

Au urmat alte câteva grădini minunate, alcătuite după o scenografie de un mare rafinament, grădini care au înrunit aprecierile entuziaste ale criticii de specialitate.

Un capitol extrem de interesant în creația lui England, și care ar trebui prezentat în extenso cu alt preț, îl constituie celebrele lui capele, locuri de meditație și aspirație către transcendent, considerate, în integralitatea lor, opere de artă.

Așa sunt Chapel Blata L – Bajda; Meditation Chapel, Naxxar; Franciscan Chapel, Burmarrad; Sandrina's Chapel, Mgarr; Chapel of Dar – Il Hanin Samaritan, Santa Venera și, bineînțeles, Chapel of Millennium, care este acum un loc de pelerinaj pentru toți cei care vin în Malta.

Pentru Richard England, aceste proiecte de capele sunt la fel de importante ca și lucrările lui de mare complexitate și dimensiuni și arhitectul maltez îl citează adesea pe Joseph Campbell: „Spațiul sacru este acolo unde te regăsești pe tine însuși din nou și din nou”.

ST. JAMES CAVALIER – CENTRUL PENTRU CREATIVITATE AL MALTEI

Una dintre lucrările lui cele mai importante este „St. James Cavalier – Centrul pentru Creativitate al Maltei”, finalizată în anul 2000 și inaugurată cu mare fast în luna septembrie a aceluiași an, pentru celebrarea intrării în cel de-al treilea mileniu. Vechiului bastion, care face parte din sistemul de fortificații realizate de Francesco Laparelli da Cortona și Girolamo Cassar, după Marele Asediu din 1565, guvernul Maltei a hotărât să-i dea o funcțiune excepțională: aceea de Centrul al Creativității, adică să-l transforme dintr-o construcție militară cu scop defensiv, într-o arenă a dialogului, care să stimuleze energiile creatoare ale maltezilor.

Guvernul maltez a ales ca să îndeplinească acest deziderat pe arhitectul cel mai important al țării și care, totodată, se bucura de un mare prestigiu internațional.

Arhitectul Richard England, așa cum mărturisea mai târziu, a considerat că încredințarea acestei lucrări reprezenta pentru el „un act de mândrie, dar și de temeritate”. Conceptul de la care a pornit a fost acela pe care l-am putea numi de „transfigurare”, apelând la o arhitectură a memoriei și narațiunii. St. James Cavalier era, de fapt, o structură masivă din zidărie înaltă de peste 18 metri, care, împreună cu geamul său St. John Cavalier, flanca intrarea principală și a fost printre primele construcții ale orașului Valletta, în anul 1566.

Așa cum a arătat Dennis Sharp, cunoscutul teoretician, critic și editor de cărți, la această lucrare. Richard England s-a aflat într-o poziție privilegiată, pentru că a fost, în același timp, arhitectul pentru restaurarea construcției, dar și arhitectul pentru reabilitarea acesteia, adică autorul proiectului de decorțiuni și amenajări interioare.

De la primele schițe, arhitectul maltez a avut în minte că, așa cum nota Pierre Teilhard de Chardin: „Trecutul trebuie să ne releve structura viitorului”, sau, aceeași idee formulată în alt mod de Samuel Beckett: „Să decantăm din timpul viitor înspre timpul trecut”. De un mare folos i-au fost și exemplele oferite de lucrările unui arhitect pe care îl apreciază foarte mult, Carlo Scarpa, cel ce afirma: „Întoarcerea la cele mai adânci rădăcini va fi întotdeauna o întoarcere la spiritul acelor forme și niciodată la formele aceluiași spirit”.

Din numeroasele schițe, Richard England s-a optat la ideea unui traseu către un atrium spectaculos, amenajat prin transformarea unui

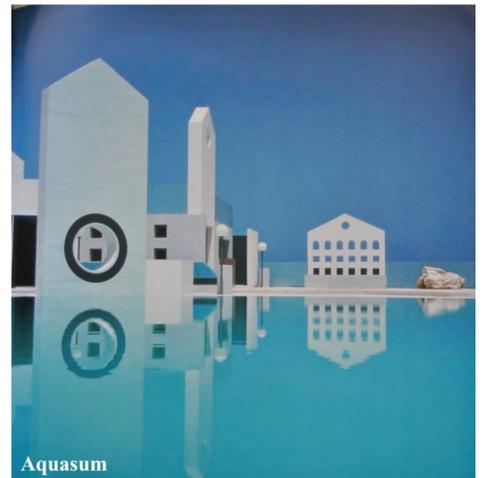
dintre cele două mari rezervoare de apă și acoperit cu un dom, în așa fel proporționat încât să nu tulbure silueta sitului și continuarea acestui traseu la etaj către sala de teatru, amenajată în al doilea rezervor de apă. Permanent cât a lucrat la proiect, Richard England a căutat să nu

Biserica Sf. Joseph – Manikata

se abată de la o idee formulată de către Winston Churchill: „Dacă vom deschide o breșă între trecut și prezent vom descoperi că noi am pierdut viitorul”. Întreaga construcție prezintă la interior un dialog permanent între trecut și prezent, printr-un rafinat sistem de layere, adică de mai multe anvelope vizibile parțial sau integral. Întreaga cromatică a interioarelor este inspirată din cromatica arhitecturii malteze unde celebra piatră locală „globicerina”, de culoare aurie, e înviorată de verdele bovindurilor, reminiscență a mousharbieh-urilor arabe, iar rafinamentul îmbinării culorilor de aici demonstrează din plin harul de pictor al arhitectului.

Arhitectul poet, care visa: „La spațiile liniștite ale unei case ideale, unde pardoseala este cafeiniu pământului, pereții sunt albul vântului, iar tavanul albastru cerului”, cu lucrarea „St. James Cavalier – Centrul pentru Creativitate al Maltei” oferă o lecție exemplară de restaurare modernă și reabilitare a unui monument istoric.

Aguasun

Studentii Facultății de Arhitectură – implicați în reabilitarea patrimoniului național

În perioada 11 – 20 octombrie, va avea loc, la Sala Palatului din București, și, în perioada 21-30 octombrie, la Sala de expoziții a Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, expoziția de proiecte de arhitectură: „Centrul Cultural” și „Centrul de Cultură Audiovizuală”. Organizată sub auspiciile Secretariatului de Stat pentru Patrimoniul Național din cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, expoziția va cuprinde imagini și machete ale proiectelor de reabilitare ale câtorva cinematografe din București, realizate de studenții din anul V și profesorii Facultății de Arhitectură a Universității Spiru Haret.

Potrivit unor studii realizate de Centrul de Cercetare Științifică Aplicată din cadrul Facultății de Arhitectură a Universității Spiru Haret, există orașe în România unde nu funcționează, în prezent, niciun cinematograful. Reabilitarea acestora ar implica fonduri de care primăriile nu dispun. În ultimii 20 de ani, majoritatea cinematografele din România și-au pierdut funcțiunile inițiale, fiind închise sau transformate în discotecă, magazine alimentare, săli de biliard, cluburi

sau cazinouri. Reconversia unor astfel de cinematografe ar putea permite, așadar, transformarea acestor spații publice în veritabile centre culturale.

Primul pas, în acest demers, l-a făcut absolventul arh. Ana Gheorghiu, care a propus, în 2008, prin proiectul său de licență - sub îndrumarea conf. univ. dr. arh. Ana Maria Hariton - „Reabilitarea cinematografului Marconi (Dacia), din București”.

Ulterior, Facultatea de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret a primit de la Regia Autonomă „Româniafilm” ca temă de cercetare reabilitarea Cinematografului „Gloria”, din Cartierul Balta Albă, București. Pe măsură ce s-a înaintat în studiul temei, s-a conturat ideea reabilitării „Bulevardului cinematografelelor” (Bd. Regina Elisabeta) ca arteră a culturii europene.

„Reabilitarea unor cinematografe constituie o posibilă șansă, în contextul actualei crize economice”, afirmă prof. univ. dr. Vasile - Niculae Ion, cadru didactic al Facultății de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret. Atragerea unor investiții externe, din partea unor țări precum Marea Britanie, Franța, Germania, Italia, Spania, interesate în promovarea culturii lor naționale în România, ar permite reabilitarea și transformarea acestor cinematografe în Centre de Cultură Audiovizuală. Rezultatul: un context cultural favorabil organizării de spectacole de film, teatru, muzică sau a unor expoziții

tematice, reprezentative pentru țările comunității europene. Inițiativa Facultății de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret s-a întâlnit, în mod fericit, cu Strategia Secretariatului de Stat pentru Patrimoniul Național cu privire la acțiunile de protejare, dezvoltare și punere în valoare a patrimoniului cultural, care vizează concret starea și destinul cinematografelelor, reabilitarea și remodelarea acestora cu statutul de Centre de Cultură Audiovizuală.

La evenimente vor fi invitați să participe primării, prefecții și directorii Direcțiilor Județene pentru Cultură și Patrimoniul Cultural. În contextul expoziției vor fi integrate atât proiectul de referință „Complexul Cultural Eugen Ionescu”, realizat la Slatina, cât și proiectul „Complex Cultural la Mogoșoaia”, care își propune să etaleze o serie de piese valoroase recuperate din Mănăstirea Văcărești.

Ana Maria CETĂȚEAN

Absolvenții Facultății de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret, egali arhitecților europeni

De curând, în Monitorul Oficial al României, nr. 645/16 septembrie 2010, au apărut Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, cu modificările și completările ulterioare vizând procedura de recunoaștere a titlurilor oficiale de calificare, în scopul exercitării acestei profesii pe teritoriul României, precum și instituțiile competente pentru eliberarea documentelor necesare obținerii unui asemenea drept.

Aceste acte normative, conforme cu Directivele Parlamentului European și ale Consiliului European, pot fi aplicate și arhitecților cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului European și ai Confederației Elvețiene, care exercită profesia de arhitect în România în mod independent, dar și în calitate de salariat.

Este un cadru legislativ adecvat solid, unitar, coerent, oferindu-se un temei

indispensabil pentru recunoașterea diplomelor și calificărilor necesare exercitării profesiei de arhitect în România.

Este un fapt de prestigiu să precizăm că, între cele șase instituții de învățământ superior din România, abilitate să elibereze documentele apte să ateste dreptul de exercitare a profesiei de arhitect, se află și Universitatea Spiru Haret din București, respectiv Facultatea de Arhitectură, care, din anul 2002, este în măsură să pregătească profesioniști în domeniu și să elibereze diploma de arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Facultatea de Arhitectură asigură condiții materiale excelente – amfiteatre spațioase, săli de seminar, laboratoare echipate cu calculator de ultimă generație, ateliere de practică, cursuri universitare, valoroase cadre didactice –, înscriindu-se definitiv în oferta educațională pe care o face Universitatea Spiru Haret candidaților care aplică pentru specializările din cadrul facultăților sale.

